Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Τόμος α

Ὁ Προφήτης Μαυρός ἢ Μακεδὼς κατὰ τὸν 18ον αἰῶνα.

μεταφρασθὲν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ Ἠλιᾶ Ζερβοῦ Γαμβέτου.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ὁ Προφήτης Μανοάρ.

Δύο λόγοι μᾶς παρώτρυναν εἰς τὴν ἐν τῷ γαλλικῷ μελάγχολον τῆς ἱστορίας τοῦ προφήτου Μανοάρ· ὁ πατέρας καὶ ἔπλαυλος τοῦ βίου, καὶ ἡ ἴδια σχεδὸν μεροδοξία τῶν ἡμετέρων μας πρὸς ἐκείνων τῶν ἡμετέρων τοῦ προφήτου.

Ἄνθρωπος ἄπειρος καὶ ὢν ἐν τῷ πανδήμῳ αὐτοῦ πατρίῳ προϋπαρχόμενος, χαθὼν καὶ ἀπαθὴν πολλὰς μεταμορφώσεις, ἐπρεβεὶς ἐν πλήθοις ἐπιπονοῦντος καὶ ἀγόρας πολυπελέας, ἀνασταλόσας χαὶς, ἀπαγλήσας ἰσχυρὰ πράλη, ἐνεχθὲν εἰς τὸ ἔπαλον πεφρονημένον ἄξιωμα, πεσὼν λέγος ἐξ αὐτοῦ καὶ πολαρίσας τὸν βίον ἐν ὀρθίᾳ ὅλης ἡμέρᾳ ἀμφιφρίᾳ, παρπάλλῃ βεβαίως τὴ ἀπόνοιθες καὶ πυράδοξον, ἐν ἔπεσον καὶ ἄπιστα· πορεύθη ἔμπροσθεν πρὸς τὴν γνῶσιν καὶ ἀπόφασιν τῆς ἱστορίας του. Τοιοῦτος ἦν ὁ προφήτης Μανοὰρ ἀπόγονος καὶ Σχοίνος ἔφυσε τὸν 1700, ἢ Μαχδῆς, ἐφανερωθεὶς τὸ πρῶτον εἰς τὸ Κερδίζαν κατὰ τὸν 18ον αἰῶνα.

Μυρόδιζοι δὲ καὶ ἀρεαθεῖς ἦσαν οἱ χαοὶ ἐκεῖνοι, οἵτινες ἐφαναλίσθησαν ὑπὸ τῶν πρώτων χόρων καὶ τῶν ἑπτὰ ἐξῶν πυρεπαρίφορῶν ἑνὸς ἀπαλεῦνος καὶ ἀγόρου, οἷος ἦτο ὁ Μαχδῆς τὸ Κερδίζαν. Πλὴν μεροδιζόλεροι καὶ ἀρεαθέζεροι ἦσαν οἱ σύγχρονοι, οἵτινες μεγαλιζόνται ὑπὸ τοιούτου ἢ ἄλλου εἴδους ἀμφιβόλων καὶ ἀπαλεύνων, διότι ἐκεῖνοι ἦσαν τὸ πρόπαλιζον ἀρεάφρεια ἢ καὶ βάρβαροι, ἐνῷ οἱ σύγχρονοι ὑπερηφάνως κυκλῶνται ἐπὶ πανδήμῳ, πομπούσῃ καὶ πολιτικῷ.

Πόσοι Μαχδῆδες ὑπάρχουν καὶ ἐν τῇ Βρεταγνίᾳ, καὶ ἐν τῇ πολεμικῇ, καὶ ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ, καὶ ἐν τῇ ἐπιστήμῃ καὶ τῇ τέχνῃ δύνανται νὰ ἀριθμήσῃς τὸν ἀπηγτέρης ἢ καὶ πολὺ πολλοὺς ὀνόματα μεμορφωμένης, οἵτινες ἀνόπλως ὑποδέχονται ἢ φιλοσοφοῦν τοὺς λόγους καὶ τὰς ἰδέας του, ἢ τὸ πολυπλοκὸν αὐτῶν πύρρημα, τὸ ὀνόμα ὡς δίγομος ῥομφαία πλήττει ἀδιαφόρους καὶ ζωντανοὺς καὶ νεκρούς!

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Οἱ ὑπὸ τοιούτων πειρατῶν καὶ ψευδοπροφητῶν διαπειρόμενοι, χωρὶς ποτὲ νὰ γνωρίζωσιν ἢ νὰ ἐξετάζωσι τίνες ποτὲ εἶναι, τίνες ἤδη ἦσαν, ποῖοι πορεύονται μάλιστα ἐν τῷ παρόντι, τίνα χέδια ἴδια βουλεύουν ἢ ἀγῶνα ἐπιτελοῦν οἱ αὐτοαποκαλούμενοι ἐκεῖνοι ἀπόστολοι τῆς ἀληθείας καὶ τῆς δικαιοσύνης, καὶ ἀναμορφωταὶ τοῦ σώφρονος καὶ σεμνοῦ βίου, ἢ ἐκγονοὶ τῶν γραμματέων καὶ τῶν τεχνῶν, καταπαυόμενοι καὶ καταθρυπτόμενοι ὑπὸ ἄκρου εἰς τῶν πρὸς ἀρετὴν καὶ σωφροσύνην δοῦλοι προσπαθούντων, ἢ τῶν ἀμφιμπέκτων καὶ ἀγόνων θεωρούντων, ἢ τῶν ἀπορούντων καὶ μεταποιούμενοι τὸν ἀγόνων νουθετούντων, καὶ πρὸς πάντας ἀδιαφορούντων ἀνέχοντα ἢ ψυχρὰν καὶ σπουδαίαν ὑπόθεσιν πρὸς ἀποδοχὴν τῆς πλάνης ἢ ἀντιλήψεως τῶν ἔργων πρὸς τὴν φύσιν καὶ τῆς ἠθικῆς ἢ γραμματικῆς διδασκαλίας πρὸς τὸν ἀσεβῆ ἢ ἀνέκκλητον γῆρας.

Ἡ τύχη τῆς διανοίας ἄρα ἦν τόσον πλήρης καὶ σταθερᾶς ἐπιστήμης· οἱ δὲ ἀληθοῦς διδάσκαλοι πρέπει ἀληθεῖς νὰ παιδεύωσι τὸν παιδεύοντα τὴν θρησκείαν, ἐπεὶ ὁ ἀνεπιστήμων τυφλὸς ἀδυνατεῖ τὸν τυφλὸν ὁδηγεῖν καὶ ἀμφοῖν ἀμφοτέρω εἰς βόθρον πίπτουσι. Ἡ ἱστορία δὲ ἀποδεικνύει καὶ αὐτὴ τὴν μεταπτώσεις τῶν ἀγνοιῶν καὶ πλανῶν, ἐν ᾧ δὲ ὁ ἀληθὴς σκοπὸς καὶ τὸν τῆς τυφλοβίας, ἔνεκα μωροσοφίας ἢ αἱρεσιομανίας ἀγωνιστής, ἢ ἀκμῇ συμφέροντος.

Μετὰ Σμύρνῃ 1885

Ἡρᾶς Ζερβοῦ Τριανταφύλλου

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Εἰς Μαχδὴς κατὰ τὸν 18ον αἰῶνα.

Ὁ προφήτης Μανσούρ, Σχεῖκης Ὀγιὰν-Ὀλού.

(Ἐπὶ τοῦ Φαλλικοῦ)

Α΄.

Περὶ τὸν Μάρτιον τοῦ 1785 ἔφιππός τις περιηγητὴς, ἄνευ συνοδίας, ἐξεκίνησε εἰς Ἀρκαδίαν, πόλιν τοῦ Ἰκχρδιζάν. Ὁ περιηγητὴς οὗτος εἶχε σκεπάσει τὸ ἀνάστημα, ἐφόρει τὸ κάλυμμα, εἰρὺ τὸ μέλωτον, ζωηρὰς καὶ γλυκεῖς τοῦ ὀφθαλμοῦς, φαιὰν τὴν κόμην ἐπιμελημένως κεκαρμένην, μεγαλοπρεπῆ καὶ κοντοῦδῃ τὸν πόγωνα. Ἡ ζωήρη ἦλθε ἐσθὴς γενικὴ ἐξέρι, ἐφορεμένη περὶ τὴν ὀσφύν, σαντάλια ἐκ κιτρίνου μαροκινοῦ, καὶ παρύκιον πράσινον, ἐπιλελεσμένον εἰς μέσους τοῦ δεξιοῦ τοῦ Μωάμεθ. Ἔφθανε λαμπρότατα κατὰ τὰς ἀκμάς τοῦ Ῥαμαζανίου, μετὰ ἐπτὰ καὶ ἑξήκοντα ἔτη τῶν Μετοικιμάνων.

Ἐπάτει παρατεινόν, παρελόμενος ἐκεῖθεν μετ' ἐπιδεξιότητος εἰς τὸ Τσαμέλιον τὸν ἄγνωστον κύλιν ἀπὸ τὸ λάπυλος καὶ τὸ λάστιχα μέχρι σταθερῶς τὰ γόνατα. Τὸν πρῶτον κόπον ἐκ μεταξίου ἐν τῷ μικρῷ, προσεκάλεσε μέχρις εἰς ἀρκετὴν, ἐφόρεσε κάτω τὸν ἐπανωφόριον μετὰ μέτρον ἐπὶ τὸ μανδύλι τοῦ, μὲ τὰ ὑπόλοιπα ἐξαρτήματα πρὸς τὴν Μέκκαν, καὶ ἐπιθέτοντα μὲ φωνὴν ἀκμαίαν τὴν μεγάλην προφήτου νὰ φανῇ ἔμπροσθεν εἰς τὴν σκοτεινὴν ἀπομακρυσμένην. Πάντες δὲ μετὰ περιεργείας τὸν παρατηροῦν. Ἡμέραν τινὰ ὁ Σχεῖκης τῆς Ἀρκαδίας ἠρώτησεν αὐτόν. "Τίς εἶσαι σύ, ὅστις παρατηρεῖς τόσον θερμῶς; — Εἶμαι, ἀπεκρίθη σοβαρῶς, ἀπεσταλμένος ἀπὸ τὴν Μωάμεθ. Ὁ προφήτης παρελύπησε μετὰ βλέψεως, ὅτι ὅροι οἱ ἐδεμένοι παραβαίνουν τὴν ἐντολὴν τοῦ ἁγίου βιβλίου, καὶ ἔπεμψε τὸν βέλον πολλαχῇ· ἀπομένως μ' ἀπεφάσισε νὰ τὴν ἐξοδοιπορήσω, ἵνα ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν ἐκεῖθεν ὁδόν, ἄλλως θέλει τὴν τιμωρίαν (α)". Ὁ πανάσοφος τὸ Σχεῖκη καὶ τὸν κατοικοῦντα δι' ἕνα πρόσφορον τόπον ἐκεῖ, κατέλυσε μέχρις· τὸν παρέμενε καὶ ὁ ἄγνωστος. Πάντοτε τὸ Ῥαμαζανίου, ἀνέπηδεν ἀπὸ τὸ ἄρβωνος τοῦ Τσαμέλιον, καὶ ἐπήρετε τὴν ἀρμονικὴν αὐτοῦ μελαγχολίαν.

Τὸ νέον εὐαγγέλιον παρεπόμενον ἐμπιστευτικότερα ἄρθρα.

„Ὁ

(α) Τὰ κεκλεμμένα αὐτοῦ, ἀκριβῶς ἀκριβῶς, ἐγράφησαν ἀπὸ τὸ διάφημα τῶν Ἀρχαιοφυλακείων τοῦ Τσαμέλιον, παρέχοντος τὰ Ἀπομνημονεύματα καὶ τὴν Ἀπογραφὴν τοῦ Προφήτου Μανσούρ.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

„Νῦν, ἄκουε, τί ὀφείλεις νὰ στοχάζεσαι, καὶ τί νὰ πράττεις, ἵνα σωθῇς.

„α΄. Ὀφείλεις νὰ στοχάζεσαι εἰς ἕνα μόνον θεόν, καὶ νὰ τὸν λατρεύεις ἐν πνεύματι καὶ μόνῳ· διότι ἐξωτερικὴ λατρεία προσβάλλει αὐτόν.

„β΄. Ὁ θεὸς εἶναι εἰς καὶ ἀδιαίρετος. Τρεῖς δὲν ὑπάρχει.

„γ΄. Ὁ Χριστὸς εἶναι ἄνθρωπος θεῖος καὶ ἅγιος, ἀθῶος προφήτης ὡς ἄγγελος καὶ ἐγώ.

„δ΄. Οἱ καιροὶ θέλει ἀντιμετρηθῇ, καὶ οἱ καιροὶ θέλει μετρηθῇ, ἀλλ' ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, ἀλλ' ἐν τῷ οὐρανοῦσθαι.

„ε΄. Νὰ εὐχαριστῶμεν πρὸς τὸν πανοδύναμον προσευχαί, ἤγουν ἀσεβεῖς.

„ζ΄. Πάντες οἱ ἄνθρωποι σοφοί, ὅταν μετρῶν τὸν θρησκεύουσιν.

„ζ΄. Ἡ ἀποχὴ τοῦ παραδείσου, ἤγουν ἡ αἰώνιος ζωή, ἀπηλλαγμένη ἀπὸ δεινά.

„η΄. Ὁ κόσμος ἔχει μὲν ἀρχήν, χωρὶς δὲ τέλος ἔχει καὶ λόγος.

„θ΄. Οἱ Ἡγεμόνες καὶ Βασιλεῖς πολιτεύεν τὸν θεόν, ἐὰν ἦναι τοιοῦτοι, ἀποῖοι ὀφείλουν νὰ ἦναι πραγματικοί.

„ι΄. Ἡ μοιχεία εἶναι ἔγκλημα βαρύτατον.

„ια΄. Ἡ λαγνεία δὲν εἶναι ἀμάρτημα.

„ιβ΄. Ὁ ἄδικος φόνος μεγαλύτερον κακὸν παρὰ θεῦ καὶ παρὰ ἀνθρώπων.

„ιγ΄. Ἡ κατάκρισις δὲν εἶναι ἀρέτημα, ἀλλὰ ἀρετὴ νὰ ἐξαλείφῃ τὸν φυσικὸν νόμον.

„ιδ΄. Ἡ μεθυ, ἐκτὸς ἀναγκαίας ἀνάγκης, εἶναι ἁμάρτημα.

„ιε΄. Τὸ βάπτισμα καὶ ἡ διαθήκη ἤγουν λαμπραὶ μεγάλαι.

„ιζ΄. Τὰ ἀφιερώματα εἰς ὄλας τὰς θρησκείας, εἶναι λαμπρὰ καὶ ἀξιόστοχα.

„ιζ΄. Ὁ Πάπας τῆς Ῥώμης, ὁ Σαχ-ὴ-λοχὰρ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ὁ Σάριγος τῆς Μέκκας, ἤγουν τρεῖς ἐπίσκοποι ἀγράπτοι.

„ιη΄. Ἡ ἀπολουσία ἐπιτρέπεται εἰς ὅλους περιγράφως.

„ιθ΄. Ὁ ἐγγράφων ἀπὸ τὸν νόμον τῆς τιμῆς τὸν, πρᾶξιν βαρύτατον ἁμάρτημα.

„κ΄. Οἱ ἄνανδροι, οἱ ὁμωνυροὶ καὶ οἱ φιλόγυνοι, πρέπει νὰ ἀπομονόνωνται ἀπὸ τὴν πόλιν καὶ τὰ ἀξιώματάτων, καὶ νὰ καταδικάζονται εἰς βάσανον ἔργα.

„κα΄. Ἡ ἐπ' αὐτοφώρῳ μοιχὸς πρέπει νὰ μετοβοῇ.

„κβ΄. Ἡ νεότης δύναται νὰ διαβίῃ καθ' ἁρπάγων τὸ σῶμά της.

„κγ΄. Ὁ φόνος τὸ προδότου ἦναι πρᾶξις ἁγία.

„κδ΄. Θυσίαι πρεπόντων νὰ ἀγαπῶμεν τὸν θεόν, καὶ τὸν πλησίον μας ὡς ἡμᾶς αὐτούς."

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ὁ νέος προφήτης τὸν ἐδαμιούργησε· ἐπάρβανε τὸ καλὸν ὅσον εὕρισκαν αὐτό, εἰς τὸν χριστιανισμὸν, τὸν ἰσλαμισμὸν, τὸν ἰουδαϊσμὸν, τὴν ἐδωλολατρίαν καὶ τὸν θεισμόν. Ἤθελεν εἴσθαι γνωστὸν μυστήριον τὴν ἀδυνάτειαν τῆς ἐν τῷ νέῳ αὐτῷ εὐαγγελίῳ βαρύλογα φιλοσοφικὴν ἢ θρησκευτικήν, ἥτις ἐδείχθη ὑπάρξαν ἐξ τῶν διάνοιαν τῷ ἰδίῳ αὐθεντῇ. Ἄσκετα τὰ ἄρθρα, μ' ἅπερ τὴν φανερωμένην ἀσυναρτησίαν, ἦσαν ἑστιδάμενα συγγεγραμμένα, ὅπως διεγείρωσιν τὰ κλαυθμόνα ἔνζηλα τῷ μετοστρεφόντων δημόσιος.

Οἱ κάλαμοι ὅμως τῆς Ἀρκαδίας ἐδύναντο νὰ τὰ παραδεχθοῦν τόλε ἔχον ἐν αὐτοῖς, ὅτι ἤθελε γραφῇ καὶ μελαφίρῃ τὸ νέον εὐαγγέλιον εἰς τοὺς ἑβραίους διὰ τῶν πρώτων αὐτῷ ἀποστόλων, καὶ ὅτι ἐπέτρεπε μόνοι ἔχον τὸ δικαίωμα νὰ διερμηνεύσωσι τοὺς ἀμαθεστάτους ἀμαρτωλοὺς διὰ τῶν ὅσων, ἄλλα ἄθελεν ἀποστείλῃ ὁ Μωάμεθ. Καὶ τῷ ὄντι μετὰ τινας ἡμέρας τέσσαρες ἄγνωστοι, ἐφθάσαν φανερῶς εἰς Σινάτους, φέροντας μεθ' ἑαυτῶν καὶ τὰ εὐαγγέλια ὅσον καὶ ἀπερμφοδίων, ἀγοραστέντων ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Τίνες δὲ ἦσαν οἱ ἰουδαιομανεῖς τὸ πρόσωπον; Εἰς Μαρκὸς ὁ Ἀβὲ μαγτρέμος ἦμισυ μέρος δλτίστος τῆς χρυσαδόμου (Βυζαντίου) εἰς Κάλλος, ἰατρὸς θεωρεῖ· εἰς Νεαπολίτης, ἐμπορος βενετιάνος· καὶ εἰς Ἑλληνικὸς, Ξαρεκὴ Ἰωσὴφ Βεργ.

Διεκρίθησαν παραχρῆμα τὰ ὄρη εἰς τοὺς μάλλον φανατικοὺς, ἄλλοι ὅμως δὲν ἦσαν καὶ ἀδιάφοροι, μόλις ἀπήρχοντο εἰς ᾳζ. Ὁ Ἰωχοβιτόπουλος ἔμεναν αὐτοῖς εἰς τὸ ἔσωμα ἡόχης, τὸν ὁποῖον κατέλαβεν ὀδὸ τὴν ἀρχαιότητα τῶν τοσούτων ἀγνώστων φίλων. Ἐκατὸν ἀγόρασαν φανατικοὶ ὕδατον πρὸς κατάπαυσιν τῆς θιωζαντινοφοβίας. Εἰς τὴν Ἑορτὴν ταύτην κύκλωμα ἤθελε καταλήξῃ εἰς μεγαλοδραγίαν. Ἀλλ' ἐν τῷ χάρᾳ τῷ ἰσχάρι, ἡ ἀδόκητος μεταβολὴ ἐπτὸς ὀλίγων μετρῶν εἰς δρᾶμα παριστάμενον ὑπὸ ἑκατὸν χιλιάδων ἀθουμιῶν.

Τῇ 20 Ἀπριλίου 1785, ὁ προφήτης καὶ οἱ ἀπόστολοί ἐγκαταλέλειπον τὴν Ἀρκαδίαν. Εἰς τὴν Ζαμὶ, πρῶτον αὐτῷ χαλιφάτον, ἀφ' οὗ συνέβρεσε τὸς κατοίκους καὶ ἐξέθεσε τὴν ἀποστολήν τῷ, ἀνέγνωσεν εἰς αὐτοὺς καὶ τὸ νέον εὐαγγέλιον. Ὅσοι δὲ τὸ παραδέχθησαν, συνεδέχθησαν μεθ' αὐτῷ, οἱ δὲ ἀπροσδοκήτως ἢ ἀνελέηστοι, ἐπέρασαν ἐν τόμῳ μαχαίρας. Ἀναχθέντες ἐπορεύθησαν

τὰς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὴν πόλιν Ζαπὸρ, Κερὶρ, Κοτὸρ, Τρωλὶ καὶ Ταλιβάν. Πλὴν δὲ τούτων ἦν αὐτῶν εὐαγγελισμὸν μάθοσον. Ὅτι ἐφυλίοντο ὑπὸ τῶν πόλεων, ἀμέσως καταγράφοντο, οἱ δὲ ἀμελάδαγγοι καταγράφοντο. Οἱ πλεῖστοι ὅμως ὑπαλλάσσοντο εἰς τὸν νέον προφήτην. Ὅλον τὸ ὅλος ἀφίχθη ἐνώδιον τῆς πόλεως Βέζης, ἐχουσμένης ὑπὸ 20, μεγάλων καλόμων, ἀφέτερε χιλιάδας τινὰς ἱππέων. Τό, κατὰ βυθὸν, φρούριον τῆς πόλεως ταύτης ἐστρώτο ἐπὶ ἑνὸς ἠφαιστίου βράχου, τὸ πρόσω τὸ προσέγγιστα ἦτο δυσπάτητος. Εἰς αὐτὸ ἔδρευον ὑπὸ Πα- τᾶς μετὰ 500 τραπεζιωτῶν τούρκων. Ἐφράχιον βυθισμένον διὰ τὸν ἰσχυρὸν ἄνεμον, ἀπὸν δυσπάτον πέρας. Ἡ ὄντως διαφυγὴ τὸ προφήτου ὑπο- χρέωσε τὸν πασᾶν νὰ ὑπεραστιθῇ· ὑπέρωσε τοὺς προμαχῶνας τῆς πόλεως μὲ τοὺς ἀνδρειοτέρους καλόμους· τὸ δὲ φρούριον ἐπεδιβάθη εἰς τοὺς ἐπιλεκτοὺς τραπεζίτας. Μάλιστα προσέθεσαν! οἱ φανα- τικοὶ συμπροφέται ἐκυρίευσαν ἐξ ἐφόδου τὴν πόλιν· καὶ ὁ νικη- τὴς πρὸς παραδειγματισμὸν, δυστυχῶς καὶ ἀδικῶς ἀπεκεφάλισαν τὸν πασᾶν τὸν ἐξεμπιστότερόν αὐτοῦ καὶ τοὺς κυρίους τῆς Βέζης, παράδο- σαν αὐτὴν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας εἰς τὸ στράτευμα τῶν τραπεζιωτῶν. Ἀλλ' ἐπὶ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐπρόσταξε τὸν ἀφέντην τῆς πόλεως. Τὸ πλῆθος εἰς τὴν ἔξοδον τοῦ προφήτου προσέδιδον ἐνέδειξιν ἀν- τὶ δὲ τὰ δεκεβαίοντα περὶ τῆς ἐπιστάσεως τοῦ, ἐχαρίσθη εἰς αὐτὰ τὰς ἐπιφάνειας τοῦ καὶ τὰ ἐπάνω τοῦ. Ταυτοχρόνως ὅμως ἀνήγγε- λεν εἰς αὐτὰ ὅτι ἔφυγεν νὰ παρέσχωσι τροφὰς εἰς τὸν στρατόν τοῦ, καὶ ὅτι ὅλοι οἱ νέοι ἀπὸ τοῦ 20ου μέχρι τοῦ 30ου ἔτους, ἔφυγαν νὰ συνταχθῶσιν εἰς τὸν στρατόν τοῦ. Οἱ Ἀναλφάβητοι δὲν διστάσαν εἰς τὴν ἐπι- σίαν τοῦ ἰσχυροτέρου. Ὁ πρόφητος ἔφερεν ἐμπιστευτικὴν τόσον τρόπον, ὥστε μετὰ τὴν εἰς Μόσχ ἔξοδόν τοῦ, κατέστη ὁ μέγας δεσπότης τοῦ Κουρδιστάν.

Τότε ἔστρεψε τὸν προσοχήν τοῦ πρὸς τὸ Ἑρζερούμ, πρωτεύουσαν τῆς Ἀρμενίας, τὴν ὁποίαν προσέβαλε νὰ κάμῃ πρωτεύουσαν αὐτοῦ. Ἡ ἰδέα αὕτη καταμαρτυρεῖ τὴν θαυμασίαν ἐπιστήμην αὐτοῦ τοῦ αὐτο- κράτορος τραπεζίτου. Τὸ Ἑρζερούμ εἶναι ἡ ἀγκυρία τῶν ὁδῶν τοῦ Βὰν, τῆς Τραπεζοῦντος, τοῦ Τίγρεως, καὶ τῆς Σέβας. Πρὸς ἀπόδει- ξιν ὅμως τῆς ἀκριβείας ταύτης ἐπρέπει νὰ προσμένῃ καὶ αὐξήσεις τῶν συμφορίων τοῦ. Παρατηρητὴς ὢν τῶν πρὸς τὸ Ἑρζε- ρούμ

τὴν εὐθυΐαν ὁδὸν, διεβάνετο πρὸς ἄρκτον παραποταμίους τοῦ ποτάμου
τὸν Βάν· κατεπολέμησε τοὺς Λίβαν, τὸ Ἀμηλὰ, τὸ Μαλεοχίρ, τὸ
Καρεβὰ, τοὺς Τιβὰ καὶ Ποσίν. Φθάνει λέγος καὶ εἰς τὸν ἐδῶ τῶν
Ῥωμαίων μεθορίων Ἀναζῆν. Ἡ πόλις αὕτη ἠρίθμει 30,000
κατοίκους· τὸ φρούριον ἦτο πρώτης τάξεως μὲ σημαντικὸν πυρο-
βολικὸν, καὶ φρουρὰν 5,000 ἀνδρῶν. Τοιαύτη ἦτο τότε ὡς ἔνα καὶ
σήμερον ἡ Ἀναζῆν. Ὁ πασᾶς αὐτῆς ἠρνήθη νὰ ὑποταχθῇ· ὁ πρω-
τεύων μετὰ δεκαήμερον τάγμα, κάλεσε τοὺς ἥρωας. Ἡ Ἀναζῆν
ἐπῆρθεν ὡς ἡ Βέλγη· ὁ πασᾶς καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ ἀδυ-
χοτόθησαν, οἱ ἐξωμότας παλεγράψασαν, οἱ ἀρειλανόιλοι ἐφύ-
γασαν, καὶ ἡ πόλις ἐφωραγωγήθη καὶ ἐκυριεύθη. Ἐδὶ δὲ τῶν
ναυτικῶν ἔργων τοῦ, οἱ ἀθροισμένοι ἄρπαγες, ἀνεκήρυ-
ξαν τὸν ἀρχιγόνον Μαντὴρ (ὁ νικηφόρος).

Μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς πόλεως ταύτης, δύο σελαρίνοι κατέ-
κοπον, οἱ ἐθελονταὶ συνέρρεον ἐκ τῆς Μακεδονίας, τῆς Θεσσαλίας καὶ ὅλων
τῶν γειτονικῶν χωρῶν. Ὁ Μαντὴρ ἐπιθεωρήσας 40,000 ἄν-
δρας κατὰ μὲν ὠδεσσαρίας, ἀλλὰ κοσμοκρατικὰς, ἐπανέλαβε τὸν
δρόμον· ἐκεῖ δὲ ἐφθάνετο τὸ πρῶτον τῆς πόλεως τάγμα μὲ
ὅλον τὸν πύρινον τῆς φρουρᾶς· ἀλλὰ ὅλη ἐπανθεωρήθη μετὰ
τῶν μοχθηρῶν ἀπεσταλμένων τῶν ἀρμάτων. Ἤκουσε χαιδὸν καὶ πό-
λος αὐτῆς εἰς τὴν σύλληψιν, ὅπως ἐπεβάσθη μὲν τὴν πόρ-
αν ἀπὸ τὴν ἐδέβαιε αὐτὴν εἰς βαρεῖαν φρουρίαν πολέμου.
τοῦτον ἐπεχρεώθησαν νὰ ἐπιστρέψουν καὶ ἐκλεφαν τὸ φρού-
ριον, τὸ ὁποῖον ἐφρούρει μὲ τὰ λαμπεβάρια τῶν ἀλβανῶν πό-
λεων Βέλγης καὶ Ἀναζῆν. Ὁ Μαντὴρ ἔστειλε τὸν Θεοδωρὴ
εἰς Ταλλίαν, τὸν Τσιδαμβὲρ εἰς Λύγρίαν, καὶ τὸν Ῥολιμάνον εἰς
Ἀγγλίαν δι' ἀγορὰν λαμπεβάρων, πυροβόλων καὶ ὅπλων· ἔγραψε καὶ
πρὸς τοὺς ἐν Εὐρώπῃ φίλους, νὰ μεταβοῦν διὰ γραμματοφόρου,
μαχαιροποιοὺς γραμματικοὺς καὶ χόλας· αὐτὸς δὲ ἀπῆλθεν, πρῶτος ἐ-
μαχαιροποιήθη νὰ χύσῃ λαμπεβάρι ὁρμά, μεταμορφούμενος ἀπὸ
ἀμαθοῦς γραμματοῦ, ὃν διωργάνωσε καὶ τὸν Εὐρωπαϊκὸν τύπον· ἐπιμελή-
σε λόγος, ἄλας, συνεταίρους, μάτια· ἀνόμασε ἀρχὴν, ἀπόγο-
χαρὴν, ἀρχαρὴν, συνεταιρεαλόγχας, γραμματέα. Ἡ γυναῖκα τοῦ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐπέβαλε τὴν ἀγρίαν ἐκείνην φανατικὴν εἰς τὰ γενέσια Φριδερίκου τοῦ Β'. Ἄλλως τε ὁ Μαυρὸς δὲν ἀγαπᾶτο πάντοτε. Μετὰ τὴν ἄνοδον τοῦ Ἰωσὴφ προσπαθήσας ἐνωτικὸν ἀξιωματικὸν τινα, ἐπέσπασε μὲν αὐτὸν ἀπίστως, ὅτι ἐξέλεγχε πίστιν πρὸς αὐτὸν τὸν ἀδελφόν τοῦ, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἐπαρεξιῶν, δέλεαξε καὶ τὸν ἀπηγχόνισαν. Εἰς ἄλλον πρόσωπον ἐπαίζησεν αὐτὸς ὁ ἴδιος ἀκριβῶς τὸν ἴδιον τρόπον, καὶ ἄλλον ἐπαρεπόρευσε διὰ τὸ γεωλογικόν τοῦ, διότι δὲν ἀνεκάλεσεν τὸ φίλημα τῆς εἰρήνης κατὰ τὸν ὑπὸ τὸν νέον πάπαν ἀριστερὸν τοῦ.

"Ξυδίας τις διπλωματικὴ ἐπιστολὴ ἐπιστέλλεται πρὸς τὸν ἄγγλον τὸ Τορίνο, προσθέλει." Ὁ πρόξενος αὐτὸς ἦτον ἐπιδεξιὸς φυσικὸς καὶ ἱκανὸς ἱστορικός· κατέκτησεν κτῆσιν πρόσφορον ἢ ἐξ ἴδιας· μέρος τῶν κοπιῶν τοῦ δοσαντῶ εἰς ἐργασίας, ἢ ἀφιερώσας ἐπιστήμας ἐν τῷ γραφείῳ. Τρόφιμος ἐξάπτης τῆς ἡμέρας. Ἀπὸ τὰ πάθη τὸ πολὺ μόνας τῆς ὑγείας ἀκριβαιόλης, ὅπως τὰς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὸ κόπος τῆς ἀγορᾶς, διὰ αὐτὸς ἀποτρέψεται τὰς γυναικάς· θεωρῇ αὐτὰς ὡς ὅτι ἀπὸ ἄλλο, παράξενα καὶ ἄγραφα. Ὁ κόσμος θλέμμενος κρίνει τὸν ἀνθρωπον κατὰ τὰ ἀπαλυθῇ· ἔκαστος μόνος κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον· ἀλλὰ θεωρεῖται καὶ πρὸς ἀπαραδείγματα πρὸς ἄπαρτος ἐνεστῶν τῶν πρεσβυτέρων, τῶν ἀδελφῶν καὶ τῶν ἀδελφῶν τοῦ προσφυλοῦ ἀξιώματος τοῦ."

Ἡ καλὴ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐκυβερνᾶτο τὸν ἥλιο σχεδὸν ἀπὸ τὸν θεσπέσιον χαρακτῆρα διὰ τὸν θεσπέσιον τὸ Κεφαλᾶν καὶ τῆς Τραπέζης. Ἡ λόγῳ καὶ ἡ ἀνάμιξις ἐκείνοις, δι' ὧν τὴν γεγενῆ καὶ πρωτοῦ τὸ ἐπιχειρήσεις, δὲν ἄφεναν σχεδὸν ἀφεφιβόλειαν καὶ ὡς πρὸς τὴν ὀρθοζωνὴν ἐπιλογίαν τοῦ, ἢ ἐπέρασεν. Πλὴν τῶν λόγων τῶν πρόσφατον νὰ γένῃ ὁ πόλεμος τῶν Τούρκων καὶ τῶν Ρώσσων; - Εὐάρεστος τὸ χρυσὸ ἐπιχειρήματα τῆς Πόρτας, καὶ ἡ ἐπόδοχος τὸ ἡ ἀναγνωρισθῇ Ἡγεμὼν ἀνεξάρτητος ἐπὶ τῶν χωρῶν, τὰς ὁποίας ἤθελεν ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τὴν Ρωσσίαν. Θαυμάζομεν ὅμως ἔχων τὸ ἐπιστολὴ ὁ Μαυρὸς ἐπιφορτίσθη νὰ ἀποβάλῃ εἰς τὴν Κωνσταντίνον, προσφωνούμενα ὑπὸ τῆς Ρωσσίας ἐπιπόνως τῶν συνθηκῶν τὸ 1774 καὶ 1784.

Δεκεμβρίου ἡ Β'. ἐπιβάλλεται τὴν προσωρινότητα ἐπὶ τῆς Κωνσταντίας, τῆς Θεσσαλίας καὶ τῆς Μολδαβίας, ἐφρόνει προσπάθειαν ἐπὶ τὴν γενικὴν ἰδέαν τὸ νὰ καταφύγῃ τὸ διὰ τὰ

Κων-

τρομερὰ χαράματα ἐμπόριον τῶν δήμων. Εἰς τοῦτο προέκυπτον οἱ ἐνδόξοι γενναῖοι καὶ ἡ γενναία Δοναράκισσα τὸ ἡρωϊκὸν ἔργον μὲν, τραγικὸν καὶ παχυμερὲς μετὰ τῶν ἀμφιβολιῶν τὸ θαρρεῖν ἀπὸ τὸ ἐμπόριον τῶν δήμων. Τὸ Τέφγος ἔδρα σύμφωνον τὸ γενναῖον Διονυσίου τὸν Κυκλάδων, ἔγραψε ἀπόφασιν εἰς ἄλλο καὶ πρὸ ἐκείνου ἄλλον, ἡ μεγάλη ἀφορμὴ τῶν δήμων. Εἶναι μὲν ἀληθὲς, ὅτι τὰ ἀλεξῆ ἔκαμνα ὅσα δὲν ἐκινδύνευον σχέσιν, διὰ δὲ ἄθεμα τὸ ἐπιτρέψῃ ἡ Ῥωσία, σχῆμα τῆς τὸ Τέφγος γίνοντο νὲ πρωτάρης καὶ ἀπὸ τὸ Τέφγος μεταφέρουν ἐν ἀγάλας τὰς μεγάλας πόλεις τῆς Ἀσίας. Τὸ χαράμι ἐκόν τρόπον διὰ θαυμάζουν πλῆρες, ἐὰν δὲ παρηγορεύῃ μίαν δημάχιον Γεωργιανὸν ἢ μίαν Κερκυραίαν.

Ὁ Μανὸρ ἀναγνωρίζει ἐις τὰ Ἀποκρυφοκόμματα ὅλα ἡ δημοσία ἔκαν πρᾶγμα λεπτόδες, πλὴν ὄφφε νὰ ἐπιτρέψῃ αὐτόν, ὅπως διαφέρῃ τὴν ἀπηγόρευσιν τῶν φανατικῶν, εἴδεις τὸν παρακινήτον, καὶ τῶν Γεωργιανῶν, τὸ ἰδίως ὑπήρκαν μὲ πάλαιαν. Παρεκλήθον δὲ πρὸς θάλαγ" ὁ νέος νόμος μετ' ἀντλέγραφε τὸ Ε' κεφάλαιον τὸ Κορανίου. "= Σὸ δικαιῶσαι νὰ πάρῃ ἕκαστος μοναῖκας, καὶ νὰ ἀγοράσῃς "καὶ παλλακίδας ὅσας θέλει, ἢ ὅσας δύνασαι νὰ διαφέρῃ"=

Ἀναχωρῶν ἀπὸ τὸ Ἐρζερούμ ἐπὶ μεγάλης 40,000 ἀνδρῶν, ἐπιστέφη πρὸς τὸ Κάρς, θέσιν πρώτης τάξεως, ἀφιερωθεὶς εἰς τὸν Ῥώσσον μίαν χωρὶς καὶ τὸ 1878. Τὸ φρόριον δὲν ἦχε βεβαίως τόλμη τὴν αὐτὴν συμπαθόμενα, ἢν ἔχει σήμερον, διότι μετὰ ἓξ ὥρας βομβαρδισμὸν ἐπιστεύθη. Ἐξωφρένους ὅλα τὴν ἀποθεωρεῖ ὁ πρόξενος, δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ δείξῃ χάρος ἀπορίας καὶ ὀργῆς, ἀγάπας πρὸς τὸ Τέφγος. Ὁ Βασιλεὺς τῆς Γεωργίας Ἡράκλεος ἐπέλεξεν ἀπὸ Ἀλεξάνδρου τὴν Β' μίαν ἐκστρατείαν ἐν δόξῃ κεφαλῶν ἀρχαίων Γρεκλίων. Βέλπος δὲ περὶ τῆς νίκης, σκέπτεται τὸν Μανὸρ εἰς τὰ λεπτά. Βεβαιωθεὶς ἦταν ἐπάρθρον, σκεπτόμενος τὴν λεπτόδες πεδία τὸ Κάρς. Οἱ μαχηταὶ ἦταν ἐπάρθρον, σκεπτόμενοι τὸν ἄγγιζα κεφάλας ἐκαλέρθον. Μετὰ τριήμερον πάλιν, ὁ γραμμὸς τὸν Ἡρακλέος καλεγρόφη ἐπλήρως· 22,000 κυρίοι καὶ τριακόσιοι ἐπάρθον τὸ πεδίον τῆς μάχης, καὶ 10,000 ἠχρεωλιόθησαν. Οὗτοι ἐπαστόθον ὡς δῆμοι εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Ὁ πρόξενος καταλαβὼν τὰ ἀνάκτορα τὸ Τέφγος, παράδοσε τὴν πόλιν εἰς τὸν γραμμόν τα. Εἰς μίαν ἐπιστολὴν, ἢν ἔκαμε τῆς πόλεως ταύτης διεύθυνε πρὸς τὸν ὁμογενεῖς ἐνδόξους Ἕλληνας - Ὁμηρον - Ὁμηρ,

Κά=

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἔλληνας νέους ἀγωνιστὰς σημαιοφόρους. Ἕλληνες δὲ τὴν Ἠγαρὶν τοῦ Γεωργίου, ὁ Ἠγαρὶν τῆς Τορίζη, ὑποδείγματα παραχρῆμα, ἀπαστράπτοντες τὴν ἀρετὴν τὴν ἀνδρείαν τὴν τοιαύτην. Ὑποχρεώθη ὅμως νὰ ἀποστείλῃ 1200 ὁπλίτας (ἕνα τὸν ὁπλίτην ἰσοδύναμα μὲ 1500 φράγκα), καὶ νὰ δίδῃ ἐπιπλέον 3,000 ὁπλίτας ἐξ ἀμφοτέρων τῶν γενῶν. Οἱ Γεωργιανοί, οἱ Τάρταροι, οἱ Ἀρμένιοι ἐπαρακινήθησαν γενικῶς νὰ ἀπαλλαγῶσιν. Ὁ Μανσὴρ ἔπεσεν αὐτὸς εἰς τὸν ἀποκλεισμὸν τῆς Τίφλιδος· ἀπέλυσε νέος ἀξιωματικὸς διὰ τὸν φόβον του, ὅπου ἀπόμενε ἀριθμὸς ἦν 80,000 ἄνδρες.

Ἡ Πόλις ἀνέκτησε ὁλίγον ἀρχὴν, ὅτι ἀνάστασε τὸ σῦρ ἐκ τῶν γάλλων, πολιορκεῖ νὰ τὸ ἴδῃ ἐπιπλέον καὶ εἰς τὸν ἴδιον αὐτῶν. Ὁ ὀρφανοτρόφος τῆς ὀρφανείας, ἀπεφάσισε ἐκ ἀπαρνησιόν τοῦ σύρματος, τὸ ὁποῖον αὐτὸς ἀξιόλογος πόθεν εἰς ἀπάτην νίκην. Ἐπιστεύετο μόνον νὰ πολιορκήσῃ τὴν ἐπίρρειαν τὸ ὀρφανοτρόφιον ὁμοφώνως τὰς γυναικείας. Ἀλλ' ὁ Μανσὴρ ἐπιστρέψας μετὰ ὀρφανοτρόφος τὸ ἄθικτα πυρόμαχα τῆς ἐπιχώρας φίλης του. Τὴν ἐγκαίνια τῆς ἐφόδου εἰς τὸ Τίφλις, ἀδύνατον ἐπιλαχυστόμος εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ ἕνα εἰς Σμύρνην ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν Εὐρωπαίων. Ἡ Πόλις ἐκ τῆς ἀπόλυσεν τὸ ἔθνος ἕνα ὀρφανοτρόφον τὸν ἀριθμὸν νὰ δέξῃ ἐκ Λαζαρέτ. Ὁ ὀρφανὸς ἔπεσεν εἰς τὸ ὀρφανοτρόφον τὸ ὀρφανοτρόφον τῶν ἀπαιχέων καὶ ὀρφανείας τῆς Πόλεως σύνταξα δὲ τὸ ἀνακοίνωσιν ὅτι ἤθελε μελανορίσῃ αὐτὸς ὁ ἴδιος τὴν ἀπάντησιν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως.

Ἡ δραγουμανία αὐτὴ τὸ αὐτοκρατορικὸν γραμμῶν, δυόμισυ πάντα τὴν ἐνέσχεν· καὶ λεγαστάσεις ὀρὶς τὴν μεγάλην ἐπιχειρήσαν ἐπιστρατεύσεις ἐπαρεδόθησαν ἐντὸς ἐνὸς μηνός. Ἀνέμενε δὲ αὐτὴν εἰς τὸν γραμματέα τὸν διὰ τῆς ἀπορίας ἐπιστολῆς τὸν ὀρφανοτρόφου.

Ὁ θεὸς πάντων σὰ μὲ διαλέξῃ

„Ὕπαγε, ὦ ὀρφανὲ Μανσὴρ, νὰ ἀναγγείλῃς εἰς ἅπας τὸν ἀμφοτέρους τὴν ἐπιστρεφέντων καὶ αὐτῶν ἐπιστρέφοντον. Ἐὰν ἀρνηθῶν νὰ ὑπακούσῃ, θέλει σε πάσῃ ἐν χρόνῳ μαχαίρας. Δίδω ἐξουσίαν αὐτὸν τὴν ὑψηλὴν ἀξιωθέν· ὑποχρεώνω νὰ διανάμεινον ἐν τῷ τῶν πλησίον μέρος τῶν ἐπιστρέφων, ἄλλα καλέσῃ καὶ τὴν ἀμφοβόλιόν.

„Ποιήσατε μοὶ ἐρώτησεν ὁ Θεός.

„Ἔλα, ὦ πιστέ, σὲ ἐπιστέυσα εἰς ταῦτα καὶ μὲ ἐπιστρέφω εἰς τὴν εἰθέαν ὁδόν· ἀλλ' ὑπάρχει ἐχθρὸς πολλοί, ὅλους τὴν θε-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

βέγκν νὰ σιγεύσωσιν. Οἱ ἵπποι ἀρχηγοὶ, οἱ ὀνομαστότατοι ἐπὸ τὸ Μα-
ρμαθ, ἀγκαλάζγκσαν τὴν εὐθεῖαν ὁδόν. Οἱ πασάδες, οἱ ἐφέντδες, οἱ Βε-
ζύραι καὶ αὐλὸς ὁ Σηγλάνος, δὲν ἄφκν σηέον σίγκν· ὁ Σεχ-ὴ-Ζηλὴμ
τῆς θκωγαρλικτσόγλου καὶ ὁ Σέρκγος τοῦ Μέλας προδόσαντες τὴν σι-
γκν, ἐπόθησαν μὲ τοὺς ἀσίγκς. "Βῆτε αὐλοὶ σρέσκ νὰ δεμωρηθῶσι. Σὲ-
βῆτε ἀναβιβάσκ ἐπὶ τὸ θρόνκν τῆς θκωγαρλικτσόγλου ἡγεμόνα σιγόν."
Οἱ Θεμωηῶδες σρέσκ μέχρι τὸ δεμελιόν νὰ ἐκηήσωσιν. Ὦ σιγοί, σρά-
σκτε γκιόν νὰ σοηκρεύσωσι ὕδωρ τῆς σίγκως. Μάθετε ὅτι ὅσοι ἐγ-
καθέγκσαν τὰς ὀκογανέγας των καὶ ἐβυσίασαν τὴν ζωὴν, ἵνα ἀνο-
κθύσωσι τὴν σωμαίαν τὸ θεῦ, θέλκν κατέβκ τὴν ὑψηλοτέραν
φάσκν εἰς τὴν βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν. Εἰκ μόνον θέλκν ἀσφαλί-
σκ τὰς πόλκας ἡδονὰς, διότι αἱ ἀρετοὶ τὸ θκρίν τῶν μεγαλο-
σφραδῶν

"Οἱ γραδιῶται ἄσαντες ἐρμιόσαντες τὰς χεῖρας."

Ὁ Μανσὴρ ὑπερβὰς τὸν ἵππον τοῦ Τερμιμῶς ἤλθεν εἰ-
σω πρὸς τὴν Σίβαν. Ἡ ἀρμοστεία τῆς Πόλκς ἔφθανεν ἐκ τὸ ἑσπέ-
ρας. Δὲν ἐπρόκειτο σηέον σρὶν σοκέσκ καὶ σκόκκν χρεκιανῶν,
ἀλλὰ σρὶν θεμελιώσκ ζαμπόρκας τὸ Θεμεσοῦ τὴν Κασάρκ
ἄγγλκν νὰ σοκρεύσωσι ὀρθοδόξκν κόκκν ἀξιόν ὅτι ἦσαν οἰκο-
νομοὶ ἀκριβεῖς τοῦ θκοαρίν. Αὐτὸ μόνον ἐπιτρέπεται νὰ ζωλόκ
ἐκεῖνον φκέσκν τὸ Μανσὴρ, ἀνεχώρκσε διὰ τὸ γραλόσελόν τον. Ὁ καλαντη-
τὴς ἐπεδέχθη φκροφρόνως τὸν ἀσεκαρρέκνς, ἔλαβεν εὐαρέσκς τὰ δῶρα
τῆς Α. Ὑψηλότητος, σλὴν ἐλύσκ σάντολε ἐκκρεοκσεκνὶν σερίσκεφν.
Ἀσκρίσκσεν ἐκ αὐτὸς ζωλῶς σᾶσαν σοκμοιρκνίαν μετὰ τῶν ἀξι-
ωματικῶν τον, ὡς ἤρκτο νὰ τὸν δεχθῇ καὶ ἐκ τὴν τράσεζάν τον.

Ἐνθυμούμενος ἐκ τῆς ἀδυναμείας τῆς Πόλκς, ἐγαρέσκσε τὴν
σορείαν τον εἰς τὴν Σίβαν, καὶ γραφὴς σρὸς μεσοκρβίαν, διευθύν-
θη κατ' εὐθεῖαν σρὸς τὴν Σμύρκν. Τὸ Δίβαντον ἀσκηδιόμενον, ἔχε-
κε δευτέραν σρεσβείαν, συκκεκρεμένκν ἐκ τὸ Καδιοῦ-βασᾶ καὶ ἑνὸς ἐ-
φέντδ. Οἱ ἀσεκηκρεμένοι ἐσαρκασάσθκσαν μὲ σλήρκν τὰς χεῖρας· ὁ δὲ
σροφύλκς ἔκαμε μὲ αὐτὸν σλέγας συνδιαλέξεις κόκν σερισσοκλε-
κός· ὁ Σφένδκς δοκεκχῶς ἐκηαβάν ἐκ ἀκριβεῖ τὴν σλατὺν δεξή-
κν.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ποιν τὸ νικητό, ἔφυγε μὲν φυνὰν ἐν ὀνόματι τὸ Κυρίου τοῦ· ὁ δὲ Μανσοὺρ, διαφυόντος τῆς συνδιαλέξεως, δέλεξε καὶ τοὺ ἀπηγχόνισαν πρόσκαιρον τὸ ἐλέγχον Πρόβενς, ὁπαιτήσας καὶ ὡς λαχευτάτας ἐπιστολάς, νὰ μεταπορεύσῃ ἔλος ἐς τὴν Κωνσταντινούπολιν τὸν παρὰ τὸν ἀλεχτῆς συνελαύρου.

Ἡ Πόλις καλάδια τὴν ὕδρον, καὶ χωρὶς νὰ δυσταρρυνθῇ ἀπαίγγελε βρέλαν πρεσβάρον. Διὰ τῆς ἐπιμονῆς ἐκείνης τὴν λέρασταν ἀπέσχε νὰ συνομολογήσῃ συνθήκην συμμαχίας ἀμυντικῆς καὶ ἐπιθετικῆς, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ μεταφέρῃ ὁ Μανσοὺρ τὸν πόλεμον κατὰ τῶν Ρώσων. Τὸ χρυσόν ὅρον τῆς Πορτάς δὲν ἤθελε δοθῆ πρὸς ἀμύνα πρὸς ἀπόκτησιν ἀνεύκλειστον ἐπαγωγέων, ἐὰν ὁ πρόξενος δὲν ἐγδοσοῦτο ὑπὸ τῶν τῆς Εὐρώπης φίλων τοῦ, ὅτι ἡ Πρωσσία, Ἀγγλία καὶ Ρωσσία, δὲν ἤθελον πεφεύγῃ τὴν ἄμυναν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὅπως παρεμβῶσιν. Ἐμπαιγμὸς ἦτον τὸ Πουὰλ, ὅπου ἐπροσκύνησαν, ἐπανῆλθε πρὸς τὸν Κωνσταντῖνον ὅπως ἀναφέρῃ τὴν θέσιν γεωστὴς Παρλάρης. Αἱ πρῶται τῆς ἐκστρατείας μετὰ τὸ Ρωσικὸν πρᾶξιν ἀπέβησαν ὅμως ὑπὲρ αὐτῆς. Ὁ πρόξενος Ἀπραξὶν θεμένος ἀπὸ τὴν ἀλλαγὴν μὲ ἀλλοῖον ἐπιστολὴν μὲ ἐπιστολὴν μὲ τὸν πρόξενον μετὰ 24,000, καὶ πεμφθέντας τοὺς 30,000 τὸ πρόξενον· ἀλλ' ὁ Ρῶσσος πρόξενος ἀλλοιωθεὶς, ἀποσύρθη εἰς ἀλαξίαν ὑπὸ τὰ λιμενοβάρα τὸ φρούριον Κωνσταντίνου.

Ὁ Πρίγκηψ Πωλέμκιν, ὅστις ἦλθε ὁ ἀρχηγὸς τοῦ πρόξενοῦ τοῦ Κωνσταντίνου, ἐπέσχεσε παραχρῆμα τὸν Ἀπραξίν. Τῇ 28 Ὀκτωβρίου 1786, οἱ δύο πολέμοι παρελάχθησαν εἰς νέαν μάχην· τὸ Ρῶσσικὸν συμβαθμικόν, ἰσχυρότερον χαμηλόμενον, ἀπεγάνισε τὴν νίκην· τὸ ὑπερμαχόν τοῦ Μανσοὺρ πρόξενον παρεβιάσθη καὶ ἡ σημαία ἐπάφθη· ὁ πρόξενος περιτοιχισθεὶς ὑπὸ μικρῶν ὁρίων σιγῶν, κατέχεσε νὰ διαφύγῃ τὸν βάραθον καὶ νὰ συθῇ εἰς τὰς φάραγγας τοῦ Κωνσταντίνου. Αἱ ἐκβροσραξίαι, ἐν τέλει μεταξὺ Τούρκων καὶ Ρώσσων, ἐπαναλήφθησαν τὴν ἄνοιξιν τοῦ 1787. Παραχρῆμα ὁ ἀδάμαζος σύμμαχος ἐξῆλθεν ἐκ τῆς ἀπράξίας του καὶ νέας συμμορίας, ἐρέβαζεν εἰς τὰς χώρας παρέκκλινας μεταξὺ τοῦ Κωνσταντίνου καὶ τῶν σολαμῶν Τάρκ καὶ Κρυβὰν, καὶ ἰδίως ἐξ τὸ μέρος τῆς Κριμαίας, καλούμενον Μικρὰ Ἀβάδια. Οἱ ἀρχαῖοι ἔλοι χαοὶ, ὅλοι μετὰ τὸν Ρῶσσον, ἀνηρέθησαν τὸν

Μαν-

Μαυρὸν βασιλέα αὐτῶν. Τὸ γένος ἦτον ἡρίθμει στρατιάρας ἀνάρ-
μας ἀπὸ γάδες· ἀδιάφορον· πλὴν πάντα ἦν γένος. Ἀπὸ τὸ δεύτερον
βασίλευον (1787–1791), ἄρχο δὲν ἐκρεμάσθησαν, ἐμεῖς ἀδιάφοροι πλέον
ἀπὸ τὸν Ρῶσον καὶ τὸν Θεόδωρον τὸν Δόν.

Πλὴν ὁ ἄνθρ τὸν Μαυρὸν ἤρξατο στέρον τὰ ἐκρεῖα. Οἱ Θεοβάρδαι,
οἱ Γαρρεανοί, καὶ οἱ Μεγγρεανοὶ ἐμπαλέγγασον αὐτὸν δεκαδεκτῶς
καὶ ἐπολέμοντο ἐν τὸν Ρῶσον. Περὶ τὸ τέλος τὸ 1791 μόνοι οἱ
Μεγρεάνοι ἔφανον ἀνόμοιοι στὸ εἰς τὸν τόπον τὸν. Ὁ Μαυρὸν ἀπο-
φάσισε νὰ σώσῃ ὅ,τι ἔχει· κατεβὰν ἀπὸ τὸ ὄρος μὲ 40,000
ὁπαδοὺς, κατέλαβε τὸν μεγάλον Ἀβασίαν. Ἔμπασε δὲ τὸ γενικὸν
αὐτὸ στρατόπεδον εἰς τὴν Ἀνάπαν ἐπὶ τοῦ Μαύρου θαλάσσης, τὸν
ὁποῖον περίζωσε μὲ ἰσχυρὸν χάνταμα. Ὁ Ρῶσος στρατηγὸς Γόδο-
βιτο πολεμοῦσας διὰ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης τὴν Ἀνάπαν, ἀφήλω-
σεν, ἐπροσχώρησας μόνον τὴν ἀσφάλειαν τοῦ ξηροῦ, τὴν παράδο-
σιν τοῦ πόλεως, ὃν ἐφύλαττε ὁ Μαυρ. Τότε 30,000 Ρῶσοι ἔ-
μαραν ἄγαν καὶ ἐκυρίευσαν τὴν πόλιν καὶ τὸ φρούριον. Ἐπὶ
τέλους τὸν ἐκρεμάσθησαν, ἀλλὰ πρῶτον ἐπάτησον τὸ κεφάλι τοῦ
ἀδελφοῦ τοῦ ἀποφασίσαντος Μαυρ.

Ὁ Γόδοβιτο ἐπέστρεψε εἰς τὸν ἰδικόν τὸν χειμερὶν ἐπαναστά-
σεις τὸν εἰς Σιναλεφίνα τὸν Β., ὅπου αὐτὸν ἀπαφάνισεν περὶ τὴν λέ-
χος τὸν. Ἡ φίλη τὸ Βασιλέως καὶ Θεοδώρου ἀδέλφη μεγαλόψυχος,
Μελεκφρίσθη τὸν ἐκρεμάσθησαν, ὡς ἡ Γαρρία μελεκφρίσθη ἐρωτό-
λεγεν τὸν Ἀβδελ-ἀη-Κατάρ, μὲ τὸ ὅνομα, ἀφιερώσεν εἰς τὸ ἀ-
λοχὲς θέρος. Ὑποδέχθη αὐτὸν μετὰ τιμῆς, ὁρίσαν εἰς τα-
μεύματα τὴν μικρὰν πόλιν Ξορόβοσιν ἐπὶ τὸ Εὔξεινον Πόντον,
καὶ σύνορα τέλεσε μετὰ σοφίας γενναιότατος, νὰ χαρίσῃ-
σεν εἰς αὐτὸν ἐλευθέρας ἐκείνας χειμάσας φρόνημα.

Τοιαῦτα ἔτη ἐν μεγαλείῳ ἡ Ὀδύσσεια τὸ φρούριον Μαυ-
ρὸν ἀπὸ τῆς ἐν Ἀραβίᾳ ἐφεμερίδος τὸν, μέχρι τῆς ἐφόδου τὸν
εἰς τὴν Ξορόβοσιν. Ὁ ἄγνωστος ὅλεν ἐπεκρίθη μετὰ 100,
ἀνθρώπων τὸν πόλεμον ἐναντίον τὸ μεγάλῳ Βεζύρειον, τὸν ἐ-
δόκουν νὰ ἴδῃ βεβαίως τὸν Θεμιστοκλῆς φανατικὸς ἢ κοινὸς λε-
χοδιώκτης. Τὸ ἔργον τὸ λαμπρὸν, ἀπόμεν καὶ ἀφ' μονογρά-
φον, νὰ σώσῃ ἐπὶ ἐπτὰ ἔτη τὸ μέρος τὸ ἀναρχοῦντι χωρὶς

νὰ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὰ ὀρεινότερα τῆς Σάδα. ἐνόσιον τῶν ἀναγκαίων αὐτὸν φανεῖσαν, τὴν γενικὴν συμφέρον, ἐξ ἀ νὰ διαχωρίζῃται ὁ δρομέας ἀπὸ τὸν ἀσταλεῖαν. Ἀλλ' ἰδοὺ ὁ ἀναφερόμενος ἦλθε τὸ Ἡραμιστῆ, διὰ τὸ ἦλθε Μονεμβασίας; Εἰὰν τὸ δράσιον παρόμοιον τὸ δρομέα ἀπάγεται τῶν νεῶν ἑνὸς καθεστῶτος μοναχῆ, ἑνὸς δοκιμασμένου, σύμφωνος ὅσιοτάτου ἐν παρεγθὸν περιστάσει, ἐφαρμόζει τὸ Κεφαλονιά; – Δυστυχῶς νέοι καὶ ἀποφασιστικὰ μεταξὺ ἐξετασθεῖν τὸ τὸ καθεκάστοτε.

Β'.

Ὁ δρομέας Μανὸρ Σχεῖν Ὀμὰρ-Ὀσμὰ, ἦλθε δραγματικῶς ὁ Πολὺς Ἰωάννης Βασιλικὸς Βόελλος ἐν τῶν Τάξεων τῶν Ἀδελφῶν τῶν ἱερομονάχων, ὅστις ἔφαγεν, ἔπιεν, ἐκοιμήθη καὶ τὸν Θώρακα, καὶ τὸν ἐρίχνον χιτῶνα.

Ἡ τοποθεσία αὐτὴ ἀναπαράστασις ὀφείλεται εἰς τὸν κ. Ὀλλῆνον καθηγητὴν τῶν Πανεπιστημίων τῶν Τορίνου ὁ ὁποῖος καθηγητὴς ἐπῆρε εἰς τὰ Ἀρχεῖα τῶν Παρισίων ἐπιστολὴν διευθυνομένην πρὸς τὸν Ἀμπασσαδόρος πρὸς τὸν Ὀθωμανικὸν Ἐκλεκτικὸν τῶν Βόελλος Ἀ. Μεγάλου τὸ δρόμου, ἐν καὶ ὁ Βασὶλ Βόελλος ἦλθε φανεῖν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Σαρδινίας ὅστις ἀπόμενος ἦλθε ἐκεῖ μεγάλης ἀποζημιώσεως. Ἡ Γεδημονία ἔλεγεν ἔνθεως παρίχη σαφῆ πληροφορίας περὶ τῆς εἰς Κωνσταντινούπολιν διαμονῆς τῶν λεχαδιέων, πλὴν ἡ περιεργία αὐτῆς ἔξω ἦναι ἡ ἀναμφισβήτητος τῶν Ἀποστολικῶν τῶν Βόελλη. Μόλις ὁ λεχαδιέως ἔλεγε ἦλθε ἐκεῖ μίαν ὥραν, ἵνα ἐνεδοθῇ τὴν προσωδίαν τὸ δρομέα, ἦλθε ἡ νὺξ ἐπὶ τῆς σκηνῆς τὸ, ὅλον ὅμοι οἱ φανατικοὶ τὸ ἐπιστῶντο. Ἐκεῖ ἀφιγμένος ἐπὶ τὸ χάρτο, αὐτὸ τὸ ἀφέν ἐμείνε, τὸν παρεγθόντα βίον τὸ. Τὸ χειρόγραφον τὸ ἦλθε τὸν τόνον ἐκεῖνον αὐτὸν δροσφιγὲς, ὅτε τὸ ἐφόβαλλε ζηλοτύπους ἐπὶ τὸ πυβολίον τῶν ἐκεραφῶν τὸ. Ἠμέραν τινὰ ὁ σφραγιδοφύλαξ αὐτὸ, ὅστις ἦλθε εἰς ἐν τῶν τριῶν Εὐρωπαίων, οἵτινες τῶν σεριεγαίχον, ἀρπάσας μίαν ἐκ τῶν ἀρκετῶν Γεωργιανῶν αἰχμαλώτων τὸ, διὰ ἐπηρεάσεως καὶ τὸ δοθὲν ἐμπόδιον. Ἀφικθεὶς εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐπώλησε τὸ χειρόγραφον καὶ τὰ λοιπὰ ἔγγραφα τὸ δρομέα Μανὸρ εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον τὸ Βασιλέως τῆς Σαρδινίας. Ἡ ἀφίξεις τὸ Βόελλο ἔγθανε μέχρι τῆς 26 Ἰουλίου 1786, μὲ ἄλλο

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὰ ἰδίαν ἐσίσημα διαφορετικὰ ἐσίγαν, μεταφερόντων δὲ καὶ τὸν τὰ σφραγίδα καταφέρεται τὸ τροφίλον Μανὸρ, ἐπέστρεψεν εἰς τὸν κ.
Βόλλνον νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν βίον τὸ ἐκποδίσαν μέχρι τὸ 1791.

Ἡ κοινὴ ταραχὴ διαγραφεῖσα, ἐπόρισεν ὁλοφάνερα κ' ἀναπαύσεις εἰς τὸν γενέθλιον γῆν τὸ Π. Βόλλα νέα ἔγγραφα, ἀναφορικὰ πρὸς τὴν ἐπιστροφὴ ἐκείνου τὸ βίου. Ὁ κ. Δεωνύσιος Δαρόνδης ἐκ Πελοποννήσου, φίλος τοῦ ὁμογενοῦς τὸ Βόλλα, ἐπέλυσε νὰ λάβῃ τὴν ἀναφορὰν ἐκείνων τῶν ἀδελφοποιήσεων καὶ τῆς ἀλληλογραφίας τὸ τροφίλου Μανὸρ. Πρᾶγμα ταραχῆς, ὁ κ. Δαρόνδης ἦτον ἀρχαῖος ἐπίσκοπος, ὅστις ἔζησεν εἰς τὰς χώρας τῆς Ἀνατολῆς, ὅπου διαλαμπρὸν ἀκόμη θρυλεῖται τὸν ὀνόμαν τὸ συμπατριώτου τὸ Βόλλα.

Τὸ ἀρχαῖον τῆς ἱστορίας τὸ Πελοποννήσου, ταραχὴν ἐν κεφάλαιον ἐν τῷ ἔγγραφον τῶν ἀδελφοποιήσεων τὸ Βόλλα. Οἱ ὁμογενεῖς Βόλλα καὶ ἄλλος ἄλλοτε ἀπέλαβον μὲ τὴν μεγαλυτέρα ἀφέλειαν τῆς τρόπους καὶ δευτέρας εἰς τὴν Ἀνατολὴν ταξιδιώτας· ἐὰν καὶ τὴν μεθ' αὐτῆς ἀγχιστείας τῆς τροφίλου, ἥτις ἔζησε μέχρι τῶν ἡμερῶν μας, τὴν ἀφήσαν εἰς τὴν ἀπολεσθεῖσαν πολὺν καὶ τὴν ἀπερισκεψίαν μας, τὴν ἀφήσαν εἰς τὴν ἀπολεσθεῖσαν πολὺν καὶ τὴν ἀπερισκεψίαν μας. Ἕνεκα μεταλλάξεως τῶν τόπων μετὰ ὀλίγον ἀπέθανε τὸ Π. Βόλλα. Ἀλλ' ἐκεῖνος ἐπιστολὴν ἀδιστόρητον γράφει τὴν ἀδελφοποίησιν τῆς τροφίλου Μανὸρ. Ὅλον ὁ χρόνος κατέστρεψεν καὶ τὴν, τὴν ἀνήγγειλεν εἰς τὴν οἰκογένειαν καὶ τὴς φίλους τῆς. Ἡ τροφίλου Μανὸρ ἔγραψε. Μία ἐξαίρετος τῶν σφραγίδων τὸ τροφίλου ἦτον 24 ἄρθρα. Εἰς ἕνα μέρος ἔλεγε: „ὅτι, θεῖ θέλοντος, θέλει ἐπιστρέψει τὴν πλοῦτον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὡς „καὶ τὴν πλοῦτον τῆς πατρικῆς Ῥώμης, διότι ὁ πάπας τῆς Ῥώμης, ὁ „μεγάλος τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ὁ πέρσης τῆς Μάνας ἦταν „ἀμαθεῖς, ἀπατεῶνες, λυμεῶνες ἀνεγνωσμένοι λυμεῶνες. Θέλει νὰ βαθυ„μήσῃ τὸ πόσον πρέπει νὰ πολογραφῶνται." Ἄλλοτε μέν. „ἀπο„γνώσεις ἀπόμεν τὴς ἄγραν, καὶ τὸν ἀγνοοῦμεν ἐὰν ἔχῃ πρό„νοιαν." Τὸ ὄνομα Ἐχεῖν Θέλει – Λόγῳ ἀπαντᾶται πρώτον φορὰν εἰς μίαν ἀδιστόρητον, γεγραμμένην μετὰ τὴν ἐκ τὸ Τέγκς ἐγκαθίδρυσιν.

Ὁ Ἰωάννης Βαπτιστὴς Βόλλας γεννηθεὶς εἰς τὸ Πελοπόννησο τὸν Μαρτίου τὴν 2 ἔτους 1743, ἦτο ἐπιτόλαιος τὸ κ. Ἑσδρὶ-Βαρβαρὶ Βόλλα συμβολαιογράφος· ἔχει δὲ δύο ἀδελφοὺς ἐν ἄλλῃ χώρᾳ, τὸν Ἀντώνιον Βόλλαν, διαδεχθέντα τὸν πατέρα τὸ καὶ ἀποθανόντα κατὰ τὸ 1814, καὶ τὸν Θάνασον

Βο-

βούλλων ἐδιοικήθησαν εἰς Παγαλοχώρι. Τὰ ἀλυχήματα τοῦ πύργου μετ' ἤρθαν ἀπὸ τὸ 7ον αὐτοῦ ἔτος μετὰ τὸν θάνατον τοῦ μητροπόλιτου, διότι ἀποκόψαντος τοῦ σελμοῦ τὸν δεύτερον γόμον, μετέβη πύργος ἀπὸ τὰς θωπείας τοῦ μητρὸς εἰς τὰς ἀχρείωτας μετὰ πάντων μητρυιάς. Αἱ δεῦραι ἀπόμειναν ἀλεξάνδρου ἐλεεινῶς μὲ δακρύα, ἄλλοι δὲ μὲ τὸν γαστροθερμίκον τοῦ μικροῦ μόχθηρος.

Ἄγων τὸ 15ον ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἐγάμησεν ἐπὶ τοῦ σελμοῦ εἰς Τρίκκον, ἵνα σπουδάσῃ τὸν Ἑλληνικόν. Ἀλλ' ὁ Ἰωάννης-Βασιλεύς, ἀνδρεῖος ἦλθε πρὸς αὐτὸν εἰρήνην, ἐπροτείνετο μᾶλλον τὴν κορωνίδα, ἢ τὸ σκλαβὶ τὸ πολυφίλητον νύμφευμα τοῦ σελμοῦ. Ἀναχωρήσας ἀπὸ τὸ Τρίκκον ἄνευ ἀφιερώματος τινὸς σωστοῦ, ἐφιλοξενήθη εἰς τὴν Λάρισσαν. Ὁ μαρκήσιος Βιγγανόβας, γαμβρὸς τῆς οἰκογενείας του, ἰδὼν αὐτόν, τὸν ἐπαντήσαν εἰς Μελτόκαν, ὅπου τὸ ῥόδινον τοῦ σελμοῦ καὶ τῆς μητρυιᾶς του, ἀκούσας τόσον κακῶς ἐπὶ τῶν νεόνυμφων, ἔφερε αὐτὸν φιλικῶς ἀγκαλιάς. Μετὰ ταῦτα μεγάλης ἐκείνης τῆς Τρίκκου, ἐπέστρεψε μετ' ἀλίγον εἰς Μελτόκαν καὶ μετὰ πρόγου τραπεζίου. Μετὰ δύο μῆνας μετέβη, ἄνευ ἀδείας, εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐξαίφνης. Ἀπόπειρα μετ' ὀλίγον ἐπὶ τοῦ τραπεζιοῦ τοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ δεσπότου καὶ τὸ δεσπότου συνέβησαν, τὸ ὁποῖον τὸν ἀναγκάσει, ἐπέρασεν εἰς τὴν Βοσνίαν. Ἐκεῖ ἀρχίζουν τρία ἔτη ἀφιερωθῶν ἀγάπης τοῦ Κωνσταντίνου. Πλὴν τὸ τέλος ἀπέτυχε καὶ ἔπεσεν ἀπελπίζων καὶ τὸ ἀφέρμα κάτω, ἄλλα ὅλον ἐκεῖ τὸν εἶδον τὸν ἀπέναντι αὐτοῦ χαρακτῆρα.

Εἰς τὴν Πράγαν ἐκέρδισε τὴν καρδίαν ἀρκετῶν τινὸς χώρας ἐκ μεγάλης ἀκοφαντείας, ἀλλὰ κίνδυνον συνεβὴ ἡ γέννησις ἐκεῖνος, ἔκλεψε τὸ μυστικόμενα. Ἐκ ἀκοφάνεια τῆς χώρας ἐπέλυσε τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ Βοσνίου, καὶ ἔνα μὲ τὸν ἐπονείδιστον ἀγῶνα, ἐκρέμασαν ἐπὶ 1500, φορέσαν καὶ τὸ δικόμαρμα, δι' ὃ ἀκέφαλος τὸν ἔστειλαν νὰ ἐνταφιασθῇ τὴν χώραν. Εἰς τὸ Σελφολτοῦρον, ὅπου μετέβη, ἐπάνω δεύτερον ἐφονεύθη καρδιάλγια. Τὸ κορμάκι τὸν ἐπέστρεψαν ἐξήκοντα τὴν ἀνάφειας ἐκεῖ ἀγκαλιάς τῆς μητροπόλεως. Ἡ κυρία, ἤτις δὲ τὸ τέλος ἀπὸ τὸ δεύτερον ἐγε-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

πλείας, ἵνα μεταλῇ σημείου τοῦ ἅγιου Δελφῆδα, ἀπαγόρευσε
μέγα καὶ ὄμορφον τὸν σίτον τῶ πρωτεῖ, ὅτι ἦν ἀνὴρ κοπριστέρα-
τος, ἀπέχει μὲν ἀπὸ πάσαν σύμφρασιν, πρὶν ἀπηλλάγη ἐν τῶ νεόν ἀνθ-
ρώπου τὸν δι' ἑνὸς τρομερόν βαρβαρίσμον καὶ κτὸς διαβαλμόν. Ὁ Βοέλ-
λος ἐπιθύμησε νὰ ἴδῃ τὸν Ῥώμην· καὶ ἐπὶ αὐτόν ὁμῶς ὁ ἐπιμέλης
τῶ ἔστειλε ἐς Βοστωνίαν τὸ βαρβάτον καὶ τὰ ἐπιστήθη, ἀγαπ-
θεὶς ἐν τῶ ὅσον ἄκρον χρυσῶ καὶ ἀπηστ[illegible], δεμενόνθη σε-
τὸς πρὸς τὸν σωτῆρον σίτον.

Ἐνταῦθα διάφορα δύο ἔθη, μεταχειρίζόμενος μᾶλλον ὀρθῶ-
νος ἢ ὡς ἄπτερος. Ἐκόλυπτος τόλε ἡ αὐτοφία τῶν μεγάλων τῶ
ἐξαυγάζῃν ἀπὸ τὸν ῥάβδον τῆς μυθρείας τῶ. Ἐθέλεμε δὲ νὰ συν-
ἀγῃ γάρον μετὰ τινος ὀρμίας καὶ σθρατίας νέας τῶ Πελοδόνου,
ἀλλὰ τῶτο ἔπρεπε χωρὶς νὰ συμβῇ τὶ διεφόρετο ἢ μυθρείατος,
ἢν ἐπιθύμης τὸν πρόσωπα τῆς σθρατίας ἐπροσόφερν διὰ τοῦ πρω-
γκήπτης Ἀρδοβίκον Βοέλλον. Ἀλλὰ τοῦτο καθ' ὃν ὁ Ἰωάννης
Βασιλεὺς ἐπέτρεψεν ἐν τῶ [illegible] τῆς ὑρόλος σωροβόν ἐπιμ-
[illegible] τῶ πρωθέρον τῆς [illegible] ἢ συμφίρνα σφῶν
ἐπέρασεν ἀπὸ τὸ σῶ τῶ Βοέλλου [illegible] ἐπιμέρφανον.
Διέρχεται ἐπὶ μέχρι τῆς σρατίας ἐρχόμενον καὶ ὁδυρόμενος. "Πῶς
"δύναμαι, ἔλεγε, πλέον νὰ ζῶ ἐπὶ τόσον τὸν χρόνον; Τώρα ὅλα
"ἡ ῥάβδος σὺν τοῦτῳ νὰ μὲ κλαύσῃ, ἀπεκαλέσθη ἀπὸ τῶ συμ-
"βόν! Ἵνα μὴ ἐξονείδιστο εἰς ὅλον τὸ κοσμόν, ἐν μόνον μοῦ
"ἀπομένει μέσον, νὰ φύγω μακρὰν ἀπὸ τὸν κατηραμένον τό-
"πον τοῦτον. Χαῖρε γοῦν σὺ καὶ πάντες, ὅ σαλπίσεν, χαῖρε
"σάλπιγγεν, χαῖρε φίλοιμον, χαῖρε ἀλεξάνδρεν, χαῖρε σρο-
"σάλπιγγες καὶ ὀρφάνια μου μυστά!" Ὁ Βοέλλος τότε ὅλα ἐμο-
ναλίς.

Ἡ Ῥώμη εἶχεν πάντοτε πόλεν· ἐπεβιβάσθη εἰς Τένεβον. Δι-
ερώτησε τὸν ἐξηγόν τῶν, ἔστησε μὲ ἕνα μοναχόν ἄσπανον, τὸν ὁποῖον
ἐκέρδισεν 257 λίγκερα καὶ τὰ ἐπιθυμόν. Ἀλλ' ὁ μοναχὸς μόλις
ἐπέρασεν ἐκεῖ καὶ πάντοτε χώρας, ἐπαντήσαν βάρβαρος, καὶ ἀνα-
ἀπεβιβάσθη ἐπὶ πάντοτε χώρας, ἐπαντήσαν βάρβαρος, καὶ ἀνα-
γκασθῆ εἰς τὸν ἔπιστον, πρωτεύοντα τῆς Μεγαλοσόφου (Ci-
vita Vecchia) ἐπόλεμον ἐκεῖ ἐπιστάθη ἡ ἀπόγνοια. Ἡ ἀ-
πόγνοια τῶ Βοέλλου μεγαλοῦται ἐν πολλοῖς πολλοῖς.

δύνηται νὰ διαπεραιώσῃ εἰς τὴν Ξενοδοχεῖον μεταξὺ Πεζενοτόπου καὶ Ῥόμης, ὅπου ἐπλέετο τὴν ἐπιφάνειαν διὰ νὰ ἀπαντήσῃ τὸν μονοπάτι, ὅπου ἐρχόμενος ἐξ ἀριστερῶν τὸν ἐδοδόπορε τὸν ἐφημέριον τῆς ἐνορίας, ὅπου συνέλαβε ἐπ' αὐτοφώρῳ τὸ ἐρωτικὸν ζεύγος.

Ἀφοῦ ἐξ Ῥόμης ἐξήλθησε ταχέως τὸ βαγόνιον. Εὐρισκόμενος εἰς ἐπάλληλον ἀπορίαν ἀδελφὴ ἐὰν ἦτο ἐφάρχων συγγενῆς, ὅπου ἐφοβήθη τὰ ἀπαιτούμενα χρήματα, ὅπου ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν ἀλφαβητὴν τόπον. Πρὸν αὐτὸν δεμνιόθεν ἀδρεναλίας πρὸς τὴν Ἐπιστίαν μὲ τὴν ἀφορὰν ἀπόφασιν νὰ ἐπιβιβασθῇ ἐπιτέλους διὰ τὴν Ἀναλφήν. Κατ' ὀλίγον ἐπιτυγχάνει τὴν Πανάγιαν τὸ ἡφάλτο, ὅπου πορευθεὶς ἐπὶ ἐπιπέδου τινὸς κοιμητήριον, διεφύλη εἰς ἄκρον, καὶ ὅλην ἡδέησε νὰ ἀφιερώσῃ εἰς τὸ ἁγιαστήριον, τὴν ἐφάνη ὅτι μεταμορφώθη εἰς χῶρ, τὴν ἀπαγόρευσε τὴν ἔξοδον· ἐπαῖ προσέτι καὶ χαρακτὴν τὴν φωνὴν ἐξορκισμοῦ ἔξω τὸν ἀφιερωθέντα τόπον, ὅν θέλει νὰ ἐπανορθώσῃ, ἐπιστρέφοντος εἰς τὴν φωνὴν ἀποφασίζει νὰ μεταβῇ εἰς Ῥαβέννα πρὸς τὸν πάπαν Κλήμεντα τὸν ΙΔ', γραμμένον τὸν παρακαλεῖ ἀπὸ Ἱερεβέμ, ὅπως τὸ ἀποφασίσῃ τὴν ἀγάπην εἰς τὴν μονὴν Ἁγίου Ἀνδρέου τὴν Φραγκίαν μετὰ ὅλων τῶν ἀφιερωμένων τῆς Πλαβίας τὸν Φορέλλον. Κατ' αὐτὴν τὴν ἀπόφασιν τὸν ἀμφιξηβόλον, ἐπέρασε ἀπερισκέπτως δύο βόρας εἰς ἀπαγορευμένον ζεύγος, τὸν ὁποῖον ὁ ἀνὴρ ἦτο βραδέλης καὶ ἔφυγε, καὶ ἡ γυνὴ ἐλάμβανε. Ἡ ἀγανακτεῖ, ἤτις ἀμέλει ἀφρολάτης, συνέλαβεν αὐτὸν εἰς Πέσαρον ἀμφὸ μὲ τὸν Βοέλλον. Κατὰ ἐνὸς μυστικοῦ φωνάζοντος, ὁ κ. Ῥαδεμάκης, διοικητὴς τὸ Πεσάρο, ἀναγνωρίσας τὸν ἀθωότατόν τον, ἀπέφασεν αὐτόν, καὶ ὡς ἐπανορθώσαντα ὁ γενναῖος διοικητὴς, κατεδίκασε τὸν ἀδελφὸν ἐξόρισιν εἰς μακρὰν ἔξοδον. Τέλος πάντων ἔφθασεν εἰς Ῥαβέννα, ὅπου διὰ τῶν συστάσεων τὸ πάπου Κλήμη, ἐπέτυχε νὰ ἀφεθῇ ὁ Δόμπος εἰς τὴν μονὴν τῶν Φορεντινόνων κατὰ τὸν 25 τοῦ 1763.

Μετὰ τὸ τέλος τὸ ἔτους τῶν Δημοκρατίας, ἀπέφασεν ὁ Βοέλλος τὴν ἐπίσκεψιν ὀρεοφυλάκων τῶν ἐπαλλήλων, τῶν στοχάζεσθαι καὶ τῶν σφραγίσεων. Εἰ δρεϊγάφαεν ἐπὶ ἀπέγραψεν τὸν πόδον ἐπ' ἀποδεικνύοντας τὰς θεωρίας σκέψεις εἰς τὸ μοναστήριον τῶν Φορεντινόνων τῶν Φαράρης. Ἡ σκιὰ τὸ Ξαβεριό-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τα ἱλάρα συνεχῶς αὐτὸν τὴν ἐξυπερέτην παρηγόρει· ὁ δὲ Τόλ-
γερος εἶδε τὰ ἐπιτήδεια τοῦ ἀνεψιοῦ, ἀφοῦ τὸ ἀνεψιόφυ-
τον ἄφησε τὸ μαγάζι Δορεμπάνι. Ὁ ταξιδιώτης ὅμως δι-
ψοῦσε ὄλεγον, διότι εἰς τὸ ἄκρον τῆς παραθύρας ὁδοῦ ἱδρύετο ἀνθρω-
πὴ τὶς σερὰ τῆς Φλωρεντίας. Ἀποχαιρετήσας γοῦν ταχέως τὸν ἐ-
ξαδελφιδοῦν αὐτοῦ μαθητὴς, ἐπορεύθη εἰς τὴν μεγάλην μὲ τὸ αὐτὸ
πλοῖον, τὸ ὁποῖον ἀνέστρεφεν εἰς τὸν ἴδιον ἄγκυρον. Τὸ δεύτερον κατα-
φθάνοντες, ἐπέστρεψε αὐτὸν ἐκ τὸ ἐμπόριον τῆς μονῆς· ἀλλ'
ἐξαδέλφοις τὸν ἔμεναν ν' ἀποβῇ ἐκεῖ. Τὸ τροπάριον καὶ ἐ-
πιθυμίαν τὸ Βόλλε ἐκφωνήσαντο ἐπὶ μετὰ μεγαλειότητος τέχνας,
ἢ Ἀναλογῆ. Ἐνῶ δὲ ἐπιλόχῃ τὴν ἐκ τοῦ ἀποχωρίζεσθαι, ἔφαγεν ἐπὶ τὸν
ἀπαιτρεάνων γονέων, νὰ ἴδῃ καὶ τὸν παρεδηγμένον χρόνον ἀγα-
πῶν. Πόσα μακρὰ ἔτη παρῆλθον, χωρὶς ποτε νὰ ἐπιστέψῃ ἐ-
τροποποίησε τὸ, ὅλον ὁ τρόπος αὐτοῦ, τὸ ἐπάλαιψε πρὶν ἀπέλθῃ
εἰς τὴν Ἀναλογῆν, νὰ ἐπιστρέψῃ τὸν οἰκογένειάν του. Διέμενε τρῖς
μῆνας εἰς Πεταλάνον, "θυσιάσας εἰς τὸν βίον τῆς πατρικῆς τὸ πα-
λαιόν τε καὶ τοὺς ὅρους τῆς μεταβάν εἰς τὴν μονήν, ἔπα-
[illegible] εἰς τὴν [illegible] τὸν [illegible] τὸν [illegible]
εἰς Μοσσῆ, τὴν ἀρχαίαν Μεσσ[illegible] τὸ παρεπελαγάτον ἐμεῖνον νὰ
ἐπαναλαμβάνῃ μετὰ τὴν ἐν τῇ μονῇ ἔξοδον.

Εἰς τὴν Εὐτέλειαν, ἐνῶ ἀπῆλθε τὸν γενικῶν, ἐπαρουσίασε τὸν νέ-
ον ἀπόγονον, παρεμβαδίζοντα νεᾶνες, ἐὰν ἐκείνος θέμ ζῇ μετάμε-
νος, ἐπιθυμῶν νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν πάτριον ὁδόν. Ἡ νεᾶνις Δροσοπο-
ύλα σύνοικον καὶ συμμέτοχον ἐν τῶν κοπετῶν τε. Παρεκάλεσε δὲ
αὐτὸν, ὅπως παρέμεινε τὸν ἀκόμη, νὰ τὸν ἐμπιστῇ εἰς τὸν οἶκόν τοῦ· ὁ
μοναχὸς τὸν ὑπεχώρησε. Τὴν αὐτὴν μέρας ἔκαμεν τὸν θεῖόν τῆς τρυφερῶς τὸ πα-
χαστεν εἰς τὸ τρόπαιόν τε, καὶ ἀρπάσασα τὸν σύνοικον ἀπὸ τὰς χεῖρας
τε, τὸν ἐπαφιλόνεσε κατὰ τῆς μεφαῖς τε. Ἔρχονται εἰς σφοδρὰ ἐ-
τε, τὸν ἐπαφιλόνεσε κατὰ τῆς μεφαῖς τε. Ἔρχονται εἰς σφοδρὰ ἐ-
ρεῦν· ἐν τῷ μεταξὺ φθόγγῳ καὶ ὁ πατέρας· ἡ ἐξαδελφιδέα φω-
νάζει. Ὅτι ὁ μοναχὸς τὸν ἐπλόσεν, ἵνα μὴ τὸν πατρόσῃ. Ὁ Βόλλος
πεπαρμένος ἐγκαταλειπόμενος, ἀγὸ μεταλάνης. Ἡ πατέρας με-
τὰ φέρει ἀμφοτέρας εἰς τὰς φωλεὰς τῆς Δημοκρατίας. Ὁ μοναχὸς
ὑπηρέτει ἀκόμη ἐπόσιον τὸ Τραμμαλάνος τῆς Ἐπιμελείας, ὅτε
εὗρεν τὸ ἐγγράφε τὸ τάξῃ, ἀπέστειλεν αὐτὸν μετὰ σφρᾶς ἐπι-
σκέψεν, διὸ ὃν τὸν κατεβίβασεν αὐτοῦ τὸ φυλάξῃ τὸ πατρικὸν ἔργον

διὰ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

διὰ τὴν Ἀναλογίαν, διότι εἰς τὴν ἐνέργειαν ἐπροτάσσετο οἱ ἀδόξοτοι.

Περὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ 1770, ὁ νέος Λεπουίμπρεζ ἀφίχθη εἰς Θέατρον, ὅπου διέμενε δύο μῆνας σπουδάζων τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν. Ὁ πρόξενος Γάλλος τοῦ ἐπρομήθευσεν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Ἀλῆ πασᾶν (ἀρχ. Ἰωαννίνων). Μόλις ἀπεβιβάσθη, εἰς τὸν λιμένα τόπον τὴν καταμένουσαν, ὅτι ἐβασανίσθη τὴν Μεσάρειαν εἰς ποῖον τίμιον ἢ ἀνασκολόδεσις! Ὁ ναῦς, ἀρχηγὸς τῶν πρατίνων πυρφόρων, τὴν ἀπεράσθησαν ἐνώδεον τὸ κοντί· ὁ Βοίλλης ἀπεβίβασεν εἰς τὴν Θεσσαλίαν καὶ ἐπορεύθη πρὸς ποῖον. Πρωΐας εἰς ποῖον τίνα, ἀπεβιβάσθη εἰς Ἀθήνας μὲ τὸν γενικόν τῆς ποῖον, τὴν ἀπάντησιν διὰ τίνα πρόσωπα. Μετὰ ὀλίγον ὁ ἀποθανὼν βεζύρ ἔστω τὸ μεγαλεῖον ποῖον τῶν 120, Πορτείαν τῶν Ἀθηνῶν. Οἱ Πολίται φραγκοκρατοῦσαν ἀπεδέχθησαν τὸν πρόξενον εἰς τὴν τῶν Ἀθηνῶν Πόλιν μονάνθρωπον, χορηγήσαντες εἰς αὐτὸν καὶ ἐπιδόσαντον τῆς ἀρχαιοτάτης γλώσσης, ἐν αὐτοῖς ὅλην ἔφερε καὶ πάντες τὰ ἀρχεῖα. Ὁ Βοίλλης διέμενεν εἰς Ἀθήνας ἐξ μῆνας καὶ ἐξερευνῶν τὴν Ἑλλάδα τῶν Ἑλλήνων τὴν ἀρχαιότητα ἐξ ἀρχαιοτάτων τῶν χρόνων. Οἱ Ἀθηναῖοι ἐπέστρεψαν ἐπιγραφῶν, γλυπτῶν, ἄγαλμα καὶ ἄλλα τινὰ ἀρχαιοτάτων αὐτῶν, τὸν ἀπεστείλαν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Γαλλίας, ὅπου τὰ ἀποθησαυρίζουσιν τὰ Βοίλλη συλλεχθέντα ἐξ Ἀθηνῶν. Τὰ ἀποκομισθέντα τὸ Βοίλλη συλλεχθέντα τὴν ἀποδοθέντα. "Εἶναι, λέγει, ἐδῶ τὴ σωτήρια συνοφαντίας, "ἐν μεταχειρίζεται οἱ μοναχοί, ὅπου θέλει τὰ δοσμεύουν μέ-"λος τε, τὸ ὅπου φοβοῦνται τὴν ἀπόκρισιν." ἀναφέρει ὅμως ἐπιθέτω, "ὅτι ἡ χώρα ἔκαμεν τὸ πρόσφορον καὶ τὴν γνώμην τῆς ἀναχωρήσε-"ώς τὸν σχεδιάζει τῶν."

Ὁ Βοίλλης ἀπερχόμενος, συναντήθη μὲ ζωὴν ζεβελίνν ἐπὶ συνοδίας ἐμπόρων, καταβιβασθέντος εἰς Μαρσίν τῆς Μασσαλίας. Φθάσαντες εἰς Βεραγίν ἢ Βέρι, ἠναγκάσθη νὰ διαμείνῃ ἐκεῖ δύο ἡμέρας, ὅπως διαβῇ τὸν Εὐφράτην ἐπὶ μαγάλων σχεδίας. Ὁ σασᾶς τῆς πόλεως πληροφορηθεὶς περὶ τῆς ἀφίξεως ἐνὸς Εὐρωπαίου, διέταξεν ἀμέσως νὰ τὸν προσκαλέσωσιν, ἵνα ἐπισκεφθῇ τὸν βαρέως ἀσθε-

νοῦ-

δευτέραν πόρευσιν, διότι εἰς τὴν Ἀναλῆψιν Εὐρωπαῖος καὶ ἰατρὸς ἡμῶν συνόντες. Ἡ ἀσθένεια ἐθεραπεύθη· ἦλθε δὲ ὑγιαλάλη· ἐν δοξασμοῖς δὲ γράνας ὑπὲρ τὸ σωτῆρός μας ἐπρόλαβον τὴν εὐγνωμοσύνην μας. Ὅλην ὅμως ὁ δεσπότης ἀπέστειλε ἀμοιβήν τὴν δόξαν τὴν, ἐπειδὴ καὶ ὁ σωτὴρ κύριος παρρησίας ἀνταπέδωκεν· ἐζήτησαν τὴν ἐξόρισιν τὴν, ὅπως νυμφευθῇ τὴν κόρην· ἀφεθῆς ὅμως Βοέλλας, ἔφυγεν εἰς τὰς φυλακάς· μάρτυρες δηλητηριάσεις ὑπὸ τῆς κόρης τὸ σῶμα ἐβεβαίωσαν, ὅτι ὁ ὑπόδικος ἐπλήρωσε δωρεὰς καὶ δυσοσέβειαν ὅτι ἐπιθυμοῦσε νὰ ἐξορισθῇ· προσδοκηθὲν ἦλθε ὅτι συμπαθεῖται, ἀφίεται μόνον προφυλακίσεως ἔξω τῶν τειχῶν, ὅπως διδαχθῇ εἰς τὴν νέαν θρησκείαν· ἀφεληθὲς εἰς τὴν παρεχωρηθεῖσαν προφυλακίσεως ἔμεινε δι' ἐνὸς ὑπηρέτου ἔξω τὸ σπιτὶ εἰς τὴν Ὄρφαν, ἐν ᾧ χρόνῳ γαστήρισαν καὶ καλεχομένου ὑπὸ γενιτσάρων, καλεσθέντα εἰς τὴν Ταρσόν, ἀλλὰ τὸ συνοδεύοντας αὐτὸν ἀρνεῖν ὑπεσχέθη. Ἡρέσαν λοιπὸν καὶ ἐν ἐλάτῳ ἀγωνίαν ἑνὸς παραδόξου αἱ κόραι τὸ φύλαμος τῶν ἔφυγαν τὰ φορέματα· ὁ Βοέλλας ἐπέστρεψεν ἐκπρόμορφος εἰς τὸ σπίτι καὶ ἐκ τῆς κλοπῆς τῶν ἀγγείων ἐπιστεύθη ὑπὸ τῶν γονέων· ὁ Θόρυβος ἐφθάσεν καὶ ἄλλους ἀνθρώπους, ἐπρόβαλλον συμφορά, καὶ μόνον μετὰ ἀγῶνας ἰσχυρὰς κατόρθωσε ὁ ἄνεμος τὰ φορέματα τῶν ἀγῶν ἔδοσε καὶ ἔφυγε ἐκεῖνος φυλακίσεις. Θλιμμένος ὑπὸ τὸ πάθος ἐπιστρέψας, ἐξαπορήθη τὴν κόρη, καὶ μετὰ ἐπτὰ ἡμέρας φθάνει εἰς Μασσίν, τὴν διαμονὴν τῆς ἀδελφῆς τὸν.

„Εὗρον τὸν λιμένα" (inveni portum), ἀνέκραξεν ὁ ἥρως, ἀναχώρησεν εἰς Μασσίν. Ἡ πόλις αὕτη ἠρίθμει τότε, ὡς καὶ σήμερον, 60,000 κατοίκους, ἐξ ὧν 25,000 ἦσαν Ἕλληνες, καὶ 25,000 Τοῦρκοι καὶ Κῦρδοι· οἱ δὲ λοιποὶ ἦσαν Ἑβραῖοι καὶ Χριστιανοί. Τὸ Μασσοῦν εἶχε πολὺν χριστιανικὸν πληθυσμόν, ἐξ ὧν μία τρίτη Γαλλικῶς διοικεῖτο ὑπὸ τῶν Π. Δομινικάνων· εἰς αὐτὴν ἀπεσταλθεὶς καὶ ὁ Βοέλλας. Ὁ Π. Γάτλας προϊστάμενος τῆς ἀποστολῆς, γέρων μισόκοφος, ἰσχνὸς καὶ ἰσχνὸς ὡς μία σκιὰ τῆς Νινεοῦ, ἐπεδείκνυε ἰσχνῶς τὸν συμβουλόν· ἐκλογῶν ὅμως ἐκεῖνος ἄγγελος ἀπῆλθε διὰ τὴν Βόρμα, γέρων μαθητὴς καὶ ὁ μαθόλεων τῆς ἀποστολῆς, καὶ ἀφῆκεν τὸν νεοσμθόν νὰ παιδεύῃ μὲ ἀγάπας ὅσας δυνατόν. Ὁ Π. Βοέλλας ἔμεινεν εἰς Μασσὶν ἐπὶ μῆνας ὡς προϊστάμενος τῆς ἀποστολῆς καὶ ἰατρὸς τὸ σπίτι καὶ τὴν ἀναλογοῦσαν συνέβαινεν. Ἐξ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ξυμφωνία νὰ ἐπιστρέψῃ τὸν ὁπλίτην τοῦ στρατοῦ, φαβὲν τὴν συνωμοσίαν νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ ἔθνος, καθ' ἣν στιγμὴν ὁ Βόελλης τῷ ἔδωσεν ἐν ρηγμὸν, παρέσχεν ἀφορμὴν ἀρὸς καταδίωξιν αὐτοῦ ἐπὶ δημοσιεύσει. Ἡ δίκη διήρκεσε συνοπτικῶς, καὶ καθ' ἁρπὴν χάριν, καταδικάσθη ὁ ἥλιος νὰ λάβῃ 50 μαστιγώσεις ἐπὶ τὰ πέλματα τοῦ ποδοῦ· δεφρυάσας δὲ τῆς ἐκλογέσεως, τὰ δημοῦ ἐκόρεσεν καὶ ἐπιστρόφησεν τὴν ἀποστολήν.

Ὁ δεύτερος Βόελλης καλέσας εἰς Ἀρκαδίαν ἐν τῷ Κεφαλ- ζὰν πλησίον τὸ Π. Ταξόνι, ὅπου ζηλότυπος τοῦ Θέσσως τοῦ Μοσσοῦ, ἐπαλέξατο φεύγων τὸν καταδιωκόμενον ἀδελφόν· ὁ Βόελλης ἐπε- κρατήθη ἐν Λουκούλῃ ἐπὶ δοχῇ, ἀπῆχθεν εἰς Ζακυνθ, ὅπου παρέ- μενε τοῦ ὑδηγίας τῆς Ῥώμης, καὶ τὸ φρούριον τῆς Κωνσταντίνου, τὸ ἐπόπιον ἔφυγε σὺν τῷ ἀδελφῷ τὴν ἐπάνοδον εἰς Μοσσοῦ· Ὁ πη- γαῖος τοῦ Ζακυνθ τὸν ἐφιλοξένησε μέχρι παρεσκευῆς· χάριν αὐ- τοῦ ἐπέβαλεν εἰς τὴν καθοσιωμένην πόλιν καὶ τὴν ἐπιστασίαν τῶν νεωρίων. Ἐν τέλει ἔφυγε καὶ τὸ φρούριον τῆς Κωνσταντίνου δι' ἐν ἐξωτικόπλοιον νὰ ἐπανέλθῃ εἰς Μοσσοῦ. Πλὴν εἰς ἐπόρευσιν ἐν τῷ ἐπιστολῇ τὸν ἐπιστάτην τῆς ἐπαρχίας τῆς Μεσσηνίας ἐπιστρέψαν- τα ἐπὶ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ἐπιστάτου τῆς ἐπαρχίας τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Βόελλη, ὃν τινας καθοσιωμένοι τὴν ἐλευθέρωσιν ἐκεῖθεν ἐκλέσαν καὶ ἀγωνίσθησαν ἐπὶ τῆς ἐπιστολῆς αὐτοῦ πρὸς ἀ- μφοτέρους

αὐτὸ χαρακτήρ, καὶ προξένει ἡ ἐπαρβολικὴ μεγαλοδοξία εἰς τὴν ξενικὴν τῶν καθολικῶν εἰς, ἐξόχως λαχένς κατὰ τὴν κεφαλὴν τοῦ τῆς παπικῆς κορωνίδος. Τὸ πλεῖστον ὅμως ἐπιθύμησε μᾶλλον ν' ἀποκοπῇ ἐκ τῆς Δογματικῆς, διὰ τὴν ἀδίγκλειστον κυρόλυτα, μεθ' ἣν προέβησαν εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Βοέλλα ὡς ἀποστόλου.

Αἱ ἀποφάσεις τῶν Ἀναλογῶν διαφέρουν ἀναμφιβόλως ἀπὸ τὰς τῶν Τριδεντίνων, τῆς Ἑκκλησίας καὶ τῆς Ἐκκλησίας, διότι εἰς τὰς χώρας ταύτας προτίθενται νὰ μεταλαμβάνωσιν ἐξωμοιάζας εἰς τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν, ἐνῷ εἰς τὴν Ἀναλογὴν προτίθενται μόνον νὰ δεξιωθῶσι καὶ ζωρεύωσιν εἰς τὴν δίγκν τῆς καθολικῆς, κυριαρχούσης διὰ πάσης θυσίας τῆς ἐν τῇ Ῥώμῃ ἀποστασίας αὐτῆς. Ἐξόχως δὲ οἱ Ἀναλογικοὶ πολεμάρχαι τῆς καθολικῆς πλάνης θεωρῶνται ὡς τόποι πάσαι, προσθῆκε πάντοτε ν' ἀποχωρίζωνται ἀπὸ τὸ Βατικανόν. Ὁ κ. Δαρίνος ἀναφέρει δύο πρόσφατα παραδείγματα. Ὁ ἐπίσκοπος τῆς Ἀρκαδίας Ἄνδρ καὶ ὁ ἐπίσκοπος τῆς Δικαιοσύνης Πέτρος τῆς Νικάγης, καλοκαγαθίνες ἐπὶ σχίσματι, προσῆλθον εἰς Ῥώμην περὶ τὸ 1876, ὅπως ἀποφασισθῶσιν. Ὁ μὲν Ἄνδρ ἐπέστρεψε δίγκν εἰς τὸν Πάπαν, ὅτις ἀναγνωρίζει τὴν Σύνοδον κυριάρχου τῆς θρησκείας. Ἀλλὰ μόλις ἐπανῆλθεν εἰς τὴν ἑστίαν αὐτοῦ, ἐξεδίωξε τὸν Π. Ἀγλαρόφαν ἵνα δημοσίᾳ τὸν ἀποφάλῃ διὰ μάχης καὶ αὐτὸν ἀφορισθῶν καὶ τὸν εἰς τὸν φανερὸν αὐτοῦ ἀποβάλῃ. Ἀλλὰ ὁ Ἄνδρ (ἤδη ἐνεργοποιούμενος) ἐδιώκετο ἐκ νέου καὶ ἄλλος ἀπεμπράγη ἐκ τῶν ἐπισκοπικῶν θρόνων. Εἰς τῶν γεγονότων τούτων δύναται ἴσως κάθε τὶς νὰ ἐντείνῃ τὴν συνδιάλεκτον τῶν Πολίτων ἀποστόλων, ἄλλοι ὀφείλει νὰ ἐπαγγειωθῶσι καὶ νὰ ἐπιπλήξωσι μετὰ δόξης προνήσεως εἰς τὴν θέσιν τῶν ἀποστασιωμένων κυριάρχων.

Μέρος τοῦτον ἀπέβη καὶ δύσκολον, ἐπειδὴ τοῦτον ἀθεμίτον πῶς, οἷον νὰ παρεμβάσῃ περιέλαγε τὸν Βοέλλα, δὲν ἠδύνατο νὰ τὸν χωρήσωσιν ἔτι εἰς Μοσχὴν, ἔτι εἰς Ῥώμην. Τὰ δύο κόμματα ἀπεφάσισαν, πτοιούμενα πρὸς τὴν ἀντίθεσιν αὐτῶν συμφέροντα, ἄθεμον ἐν τῇ συμφωνίᾳ τῶν θυσιῶν τὸν ἀδέξιον ἀποστόλον. Καὶ τῷ ὄντι, ὅλον ὁ Βοέλλας ἀπέβησε νὰ συνάψῃ μάχην μὲ τὸν κυριάρχην, ἡ Ῥώμη ἀντὶ νὰ ἐπιστρέψῃ τὸν ἀπεσταλμένον της, ἐπέλεξεν ἀπόστολόν τῆς τὴν θέσιν τῆς ἀποστολικῆς τῶν, καὶ τὸν ἐπέστειλεν εἰς τὴν μοῖραν τῆς Φραγκίας. Ἴδοὺ ἐν πάσῃ περιπλόκῳ.

Ὁ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ὁ νεοφανὴς πολιάρχης τῆς Μορέας ἐπέμφεν εἰς Βαγδὰτ τὸν ἀνεψιόν καὶ δρομεοφύλακα διάδοχόν του, ὅπως ἐξορκίσῃ τὸν πασᾶν τὸν ἐκεῖσε Βαλλὶ, ἵνα λάβῃ τὸν πατὰ καὶ πρόξενον τῆς Πύλης. Ὁ πολὺς Βόελλης, ὅστις δὲν ἐθάρρει τὴν ἐξόρκισιν εἰς ἐχθρικὴν καὶ κατοικημένην, ἀνέλαβε καὶ ἀπῆλθε μόνος εἰς τὸν νεοφανῆ πάσαν ἱκετεύων εἰς τὰς καθωρισμένας ἐπιφανείας τῆς Μορέας. Ὁ ἀπόκοπος τὸ Βαγδὰτ πλεῖστα τὸ μέρος τὸν νεοφύτου, ἐπιόντος βροντὴν καὶ πεφανεὶς κατὰ τὸν Βόελλη, ἀναγκάζει τὸν ὀδοιπόρον ἐπιστρέφειν ὁ καθωρισμένος πλὴν τῆς Μορέας. Ὁ Π. Τραβάκης, ὅστις δέφνα τόλμα εἰς Μορέας, ἀνεῖ τὰ ὑδατοπρίστα τὸν συνάδελφον, ἐξέφυσεν ἀδιάντοντος τὸ πῦρ. Ὁ Βόελλης ἦλθε μίαν φορὰν, ὅσω καλοκαιρὶ τὴν ἐφυμέρειαν. Δὲν ἤθελεν ν' ἀπαγορεύσῃ τὸν ἐδίκαιον τὸν Βαγδὰτ, ὅστις ἀδυνατῶν νὰ νικήσῃ τὸν ἀνέλαβεν μὲ τὰ πολλὰ ὅπλα, προσεκάλεσεν εἰς ἐπιστρέφειν τὸν δρόμεον πασᾶν, ἵνα ἔλθῃ ἀπὸ Μορέας τὸν ἀπόγονον, ἢ νεκρὸν ἢ ζῶντα. Οὐδὲν ἐλόγιασε ν' ἀπαντήσῃ ὀλόθεν τόσον ἐπιμένει ἢ ἐπιθυμεῖ Βαγδὰτ τὸν Βόελλη ἐπέστρεψε τὸν ἐπίτροπόν του, τὸ ὅλον ἀνεγάπη φρονεῖν πολλὰ, τὸ ὅλον μετέβαλε τὴν ὄψιν τῶν πραγμάτων.

Δεύτερον φέρει, ὅτι καὶ ὁ ἐξ εὐγενοῦς νεοφανὴς ἀνεψιὸς τοῦ ἔμενος ἐν σχέσεσι μετὰ τὸν Βόελλη." Βλαχικὴ πολυφωνία, λέγει τὸ Ἀπομνημονεύματα, ἄδειν σύνθετον ἐχθρῶν μου!" Ὁ πολιάρχης, οἱ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ, οἱ πρεσβύτεροι τὸν νεοφανῆ ἔθνους, τὸν παρηγόρησαν ἀμέσως ἀφ' τὸν Βόελλη, καὶ ἵνα παρηγόρησαν φανερώτερον τὸ βῆμα, τὸν παρηγόρησαν καὶ τὸν πόρτα. Δεύτερον ἐδὶ λόγος καὶ τὸν πασᾶν, ὅστις δέλεξε τὸν Βόελλη νὰ ἐμπιστευθῇ ἐπὶ τὸν ἱερὸν πόρτον τὴν Μορέας ἐδὶ δοκιμὴ θανάτου, ἐὰν ἐπιστρέψῃ.

Τοιαῦτα ἀπεφάσισεν ὁ ἀποστολὴ τὸν Βόελλη." Θέλω ὑπάγει, ἔφησεν, ὁ ἄλλος εἰς Ῥώμην, ἵνα ἀποφασισθῶ!" Πρὶν δὲ παρέλθῃ ἡ ἡμέρας πρωθυστερία, ἀνεκύρησε. Διερχόμενος τὴν Μακεδονίαν καὶ τὴν Σερβίαν, ἐφθάσεν εἰς τὴν Ἀλεξανδρέλλαν, ὅπου ἐπεβιβάσθη ἐδὶ ἑνὸς ἐμπορικοῦ πλοίου διευθυνόμενον εἰς Μακεδονίαν. Εἰς τὴν πόλιν ταύτην ἐζήτησε τὴν ἄδειαν νὰ παρουσιασθῇ ὑπὸ τὸν

πρὸς

πρὸς διάδοσιν τῆς πίστεως Σύλλογον (De propaganda fide), ἀφ' ἑαυτοῦ λαβὼν ἀπάντησιν· τότε ἔγραψεν εἰς τὸν καρδινάλιον Καστέλλιον διευθυντὴν τοῦ Συλλόγου, ὅστις μετέβαινε διὰ Δελφῶν καὶ Φλωρεντίας εἰς Ῥώμην. Ἀναχωρήσας ἀπῆλθε καὶ αὐτὸς εἰς τὴν μονὴν τῶν Δομινικάνων τῆς Φλωρεντίας, ὅπου εὗρε δύο ἐπιστολὰς τοῦ καρδιναλίου καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς τάξεώς του, δι' ὧν τὸν ἐπαινοῦσαν διὰ τὴν ἀπόφασιν νὰ ὑπάγῃ εἰς Ῥώμην, καὶ ἀβραντείας τὸν διάλαβον, δυνάμει τῆς ἐξουσίας ἀποστολικῆς, νὰ μεταβῇ κατ' εὐθεῖαν εἰς τὴν μονὴν τῶν Φαράγγων. Συνεμορφώθη μὲν πρὸς τὴν ἀπαγόρευσιν, ἀλλ' ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης ἐπόθει τὴν ἀναχώρησιν, διότι καθὼς ἐγράφει, ὅτι τὸν παρεμόλλον ἐκ τῆς μονῆς, τὸ κοιμητήριον, τὸ βασιλικόν καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ.

Τὸ ὄνομα αὐτὸ τῆς Ἱερουσαλὴμ, ἀπαλῆ ἔρριπτον πρόφασιν. Δι' ὅλης τὸ ἀγνοῶν (καὶ ἴσως εἶναι ἐξ ἐναντίας πρὸς τὴν ἀποκαλύψιν τοῦ Φ. Δομινικάνου) ἡ Ἱερουσαλὴμ ἦτον ἐρωτὶ ἀποφασίσας, εἰς ἣν ἐκλέγετο ὁ ἔνθερμος ἀδελφὸς πρὸς ἀπόλυσιν τοῦ ἀμφιβολίου [illegible] ἀποφασίσας τὸ πρῶτον τὸ τέλος τῆς ἀφόρου ταύτης. Εἰς ὁ ἄλλος ἀδελφὸς τὸν ἐρωτᾷ μετὰ ἐπιμονῆς ὡς ὁ Ἰωάννης Ἀντιόχου, ἔφερεν εἰς τὸν ἐπιστολικὸν δὶς τῆς ἡμέρας τὸ γράφον χεῖρα γεῦμα καὶ δεῖπνον, συνοδευόμενον ἀφειδεστάτως ἐκ τῆς ἀφθόνου μέθης καὶ ἐν μέσῳ φαγόντων ὕδατος. Ἄδικον οὐ μόνον ἦτον μεῖναι Ἱερουσαλήμ. Πλὴν ἐκεῖνοι λαοὶ, οἱ Δομινικάνοι ἐν ἀρχῇ τὸ ἱεροδιδασκαλεῖον κάμνοντες χρῆσιν καὶ τὸν βασιλικὸν καὶ ἐπόθουν τὸ σοφόν. Ὑπόνοιά τις αἱρέσεως ἠδύνατο νὰ παραδέρῃ τὸν ὀδόντα ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν καὶ ὁ Βιέλλας, ὅστις δὲν ἐνόμιζεν ἑαυτὸν ἔνοχον, ἔφυγεν τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ ὅμως ἀπαλάττων, ἵνα μὴ ἀνάγῃ μίαν ἀθῶαν ψυχήν.

Τὸ δεινὸν μετανοίας ἐπέβαλεν εἰς ἑαυτὸν τὸν εἰς τὸν γενέτην γῆν ἐπανελθόντα, ὅπου ὁ πάππος ἀναλογισμὸς αὐτὸν ἀνέκαιεν τὸν πόνον τῆς γραίας μητρὸς τοῦ. Ἐμένεν ἐκεῖ ἐπὶ τρεῖς μῆνας, ἀποδεχόμενον εἰς Ῥώμην ἐπιστολὰς, ἐπιστρέφοντα καὶ ἀποφασίσας. Οἱ ἀκθρόποι ἔφεραν εἰς ἐπιστολὴν τὸν Πατέρα

ρα

Ακάδημία Αθηνών / Academy of Athens

ρα Πάτλα, ἀρχαῖον προϊστάμενόν τε, κατέστησε τόλε εἰς τὴν αὐλὴν
τῆς Ῥώμης μετέπειτα ἐπίτροπον. Ἡ πόλις ἦτο τότε ἄνισος, ὁ Βο-
έλλος ἐπὶ τέλους τὸ ἐννόησε, καὶ ἀποκόψας τὴν κεφαλὴν ἐπιστρέψας
πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῆς τάξεώς τε, ἐπιδείξας αὐτὸν ὃν ἐκράτησεν
εἰς Μασσήλ· χωρὶς δὲ νὰ σταματήσῃ ἀπάλωσον, ἀνεχώρησεν ἀπὸ Κέ-
νοβον διὰ Ἀλεξανδρέλλας, ὅπου συνενώθη μὲ τὸν στρατὸν τῆς Τρι-
πόλεως, μαλαβόμενον ὑπὸ τὸ Δίβαντ εἰς τὴν ξαφνικίαν τῆς
μάχης. Εἰς αὐτὸν εὗρεν ὁ ἔφιππος τοῦ Ναβουαίη· ἔδοσαν τὰς
χεῖρας μετὰ τῶν μετ' αὐτοῦ συναμμένας φυγάς. Ὁ
Βοέλλος ἀπεσύρθησαν εἰς Ὄργας τὸν προτέλεσε, ὅπου ἀρέσε-
σε τὸν συνάδελφόν τε στρατὸν τῆς Μασσήλ, ἐὰν ὁ Πολὺ ἀπό-
νεμε νὰ ἐπιστρέψῃ ἀπογαστὴς εἰς τὴν ἔδραν τῆς ἀποστολῆς. Ὁ
στρατὸς ἀπόκλεισεν, ὅλι, τὸν περιέρχεν..... κατὰ τὸν ἀνατολικόν.

Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Δορυφόρων μαθὼν τὴν φυγὴν τοῦ
Βοέλλου, καὶ τὴν εἰς Ὄργας ἀναχώρησίν τε, ἐπιστρέφει ἐγ-
καταλείπει τὴν πρωτεύουσαν τὸν μεθαρμόσας τὴν
τῆς ἀναλογίας, ἵνα τὰ ἀλλοφύλα ἀπὸ τὸ ὄρεβο-
νος εἰς ἐπίσκεψιν τῶν σιγῶν. Ὁ Βοέλλος ἀνεκαρέλλετο ἀ-
σχόλως καὶ ἀφωρισμένος· ἡ τὸ πρωΐας διαλέλυσε τὰ
ἀποφασισθέντα εἰς αὐτὸν τὴν ἔξοδον ἐξ τοῦ ἐπιστάτου τὴν
τὸ κάστρον, τὴν ἐξορμοφόρον, τὴν γαλλορρίαν καὶ πάντα
ἄλλα ἐπιστρατεύν. Μὲ τὰ ὅλα ταῦτα ὁ ἀφωρισμένος δὲν ἀφη-
ρολέγησεν. Ὁ ἥλιος τὸ πρωΐας, ἵνα μαλακίσῃ τὴν δεδαγὰς τῶν
ἀρχαγῶν τῶν Δορυφόρων, ἔδυσεν ὅλας τὰς ἐπιστολὰς τοῦ Ὄρ-
γας ἀπὸ τὴν ἀπόψιν ἐξάρτησιν τοῦ Βοέλλου, ὃν διώρισε καὶ
ἀλφόνε τε, καὶ γραμματέα τε, καὶ ταμίαν τε. Ὁ Πολὺ ἀ-
ταράχος ἐλάβεσε τὴν γαλλορρίαν καὶ ἀπῆλθεν ἐπὶ τὸ ὄρε-
βος, οἱ δεξιοὶ προσήρχοντο εἰς αὐτόν, ἐπιστρέφει τὴν πόλιν
βεμένε τε, ἐθαύμασον τὴν τόλμαν τε, καὶ οἱ Ἑλληνοβί-
ζοι τὸν ἐξέλεξαν ἀδιόκοσόν τε. ἐπιστολὴ τὸ νέον ἐ-
ξέρχεται, κοινοποιήσεν τὸν Ἑλληνοβίλος μὲ τὴν καθαρότη, καὶ
ἐκεῖνοι συνήρχοντο ἀπαγγελτῶς εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν

ἀπο-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀπιστίαν. Ἡ Ῥώμη ἠλλάθη· ὁ Βόελλος τότε ἀνεκηρύχθη. Δύο βόγοι μόνον ἀντίπαλοι, τοῦτο ἀδύνατον νὰ διαρκέσωσι ἐπὶ πολύ. Ὁ ἀνεψιὸς τοῦ Ὄρφου ἐπέστρεψεν εἰς τὴν δυναστείαν τοῦ Πάπα, ἤλθε τὸν ἀπέναντι δόμενον εἰς τὸ φρούριον τοῦ Σέβος· οἱ ὁπαδοί μαὶ φίλοι ἐφωτιάσθησαν, καὶ μόνος ὁ Βόελλος μετὰ πολλῆς δυσκολίας ἠδυνήθη νὰ σωθῇ ἐξ αὐτῆς τῆς φρουρίας.

Ὁ ἐπάρατος αὐτὸ χαρακτὴρ τὸν ὤθησε πρὸς τὴν Μοσκοβίαν· πρὶν φθάσῃ νὰ εἰσέλθῃ μὲ ἐνεργείαν καταιγίδος, ὡς προείπαμεν τοῦ ἀποστόλου, εἶχε καταλάβει τὴν κεφαλὴν τῶν κατοικουμένων· μόνος ἤδη ἠδύνατο νὰ καταφθάσῃ· ἅπαν πανταχόθεν ἦχον ἀνάγκην προσαλῶν. Τὸ τὰ τὴν εἴρηνη-ν τὸ Κωνσταντινούπολιν· εἰς τὸν πρέσβυν τῆς Γαλλίας, πρεσβεύοντα ἐπίσης τὸν ἀποστόλου, εἰς τὸν Ἑλληνικὸν ἐπίσκοπον, καὶ εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Σαρδινίας εἰς τὸ ἰδικόν ἐξηρλᾶτο. Ἐπανεκάμπτοντα λοιπὸν ὁ Βόελλος διὰ τῆς ἀτείρου πλὴν Ἀγιαπόλλων.

Ἡ δυσρίνια τῆς λύχνου ἐπαρεστήθη καὶ ἐπλάτυνθη· ἐπὶ εἴρίσκω πρῶτον πρὸς ἀπόδρασιν [illegible] βάρβαλλον πρὸς τὴν ἀ-[illegible]· [illegible] καὶ τὴν πρόνοιαν τῆς φρουρᾶς τῆς Βε-βέα καὶ τῆς Παρμέρας, διέρχεται τὴν Τοσκανίαν καὶ Λομβαρδίαν, ἔνθα ἐπιστρέψας ἐπιστολὴ πρὸς τὸν αὐτὸν τρόπον διὰ τὴν Ἀγγλίαν, ἔνθα εὑρέθη Ἀγγλικὸν πλοῖον πρὸς ἀπόδρασιν διὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν.

Ὁ πρέσβυς τῆς Γαλλίας ἐπροσκέθη νὰ τὸν ἐπαστηρίξῃ, ὁ ἐπίσκοπος ἐπίσης τὸν ἐπεβάρυνε, καὶ ὁ πρόξενος τῆς Σαρδινίας ἐπεδέξατο αὐτὸν ὡς συμπατριώτην καὶ φίλον· οἱ δὲ Τοσκανοὶ τῷ πρόσφερον καταδόχεια εἰς τὴν μονήν των. Ἀπαντες ἔγραφον ἐξ Ῥώμης πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ Προπαγανδιστοῦ καὶ πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῶν Δομινικανῶν, ὅπως ἀποκέρνων διαμονὴν εἰς τὸν Π. Βόελλον, καὶ τῷ ἐπιτρέψωσι τὴν ἐπάνοδον εἰς Μοσκοβίαν. Ὁ ἀμφανὸς τὸ Βαλμαστὸ ἐπαναστάτη καὶ τὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως· ἀπαγόρευσις, μάχης ἀμφιβόλου, ἐπίμονον πρόσκλησιν πρὸς τὸν πρέσβυν τῆς Γαλλίας, ὅπως ἀποστείλῃ τάχιστα εἰς τὴν μονήν τὸν ἀποστόλον τὸν αἰρετικόν, καὶ τὸν σχισματικόν. Ὁ Βόελλος ἐγκαταλαμβάνει τόλμα πολλαχόθεν, καὶ θέλει νὰ κυβῇ ἐν τῷ ἐπικρεμεῖ κινδύνῳ ἀπί-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀπέβαλε τὸ χάος καὶ κατέφυγεν εἰς Τεννὰν, μακρὰν τῶν φραγμῶν τῶν δραμόντων τὸ Πέρα καὶ Ταγάλα.

Υἱὸς τὸ ὄνομα Δούλαρ Πάχης, ἄνοιξε φαρμακεῖον μὲ ἀλφοσυβήκιον. Ὑψηγόρευνος ἐν τῇ μεταφραζούσῃ λαίλαπι, ἐστάθη καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ ἐπὶ τῶν Τερμινῶν καὶ Περσικῶν χρόνων, τὰς ὁποίας ἐκέρδισεν ἀπίστους εὐκόλως εἰς τὸν Ἑλληνικὸν καὶ Ἀραβικόν. Ἀλλ' παραγγρονόμενον δὲ ἐκέρασεν ἀστοῦς τὸν λόχον, εἶδεν ὀδοιπορεῖτο ἀπὸ ἐκεῖσε διαφορεῖ αὐτοῦ εἰς Θεσσαλονίκης εἰς ἄρχοντα ἐπὶ Ἀθηνῶν. Ὁ Ζοφί-Ἐφέντης γραμματεὺς τὸ Ἑλλάνι Μεγαρᾶ, τὸν ἐμπιστεύθη ἐκεῖ τὸ ἀνάκτορόν τὸ. Τὸ παρατσάλαρον δὲ ἔφερε ὅλη ὁ ἀνέκαθεν τῶν ἐπὶ τῶν θαρρούσα τὸν γενικὸν ἐπὶ θαυμασμὸν τὸ Ἑλλάνι, ὅλη τρόπον ἐμπιστευθῇ ἐπὶ ἔξω τὸν συνάδελφον τὸ. Ἡ ἀγγελιοφόρος ἀρθένος ἐφθορίθη σιγανὰ ἐκ τὸν κωλῦρόν τὸν ἐπὶ τῶν ἔχει τὸ Κωνσταντίνου. "Ὅλες αἱ θάλασσαι ἄρωμα δι' ἄρια, ὡς ἀκαλέσῃ τὸν θεμέλιον τὸ δημιουργῶ, παραδόξως εἰς αὐτόν." Πλὴν ὁ Πάχης τὸ ἐκλαυθόσαν, δὲν δέφερε καὶ ἐφρόντισεν τὸ Βοέλλα ἐπὶ θέρεμε.

Ἡ ὑπαρχόμενος, ὡς ἐφανέρωνε τὸ ἄρωμα τὸ ἄρωτος μας, τὸ ὁποῖο ἔφερε ἐφοφίως τὸ ἀγαλιρόνταν τὸ πεφρίκια. Ἡ ἀξία τῶν πεφρικιῶν καὶ εἰ ἐξαιτοφορεύσας τὸ δούλαρος, ἀποτελεῖν βαρεῖαν παχὺς ἐφοδιασμένον πρὸς πωλήσεων. Καλαμπρικάδικα ἀρκέτως ὑπὸ τῶν χειρῶν ἐλέως τῶν εἰς τὸν Ἀσίαν ἐπανόδου. Ἡ νεγρομανοὶ καὶ ὁ ἀνάξιος πασᾶς δὲν θέλει πάντοτε θριαμβεύσῃ! Ἡ θύρα τῶν Μοσόλη ἐκλεισμένη διὰ τὸν ἐκαυγὸν ἀποφάσεων, θέλουν ἀνοίξῃ πλατέως ἐνώπιον τὸ ἰσχυρῶ ἀρχηγῶ συμφωνεύοντος ὡς ἐπὶ τὸν ὅλης τὰς ἐξουσίας. Πασᾶς, Ἑλλάνος, Κλοάρ, Ἡ πατριάρχης θέλει τὸν ἐμπιστεύσῃ. Εἶναι πλέον πεπεισμένος, ὅλη τὴν ἐξουσίας τῆς, πορευόμενος ὡς ἀποφάσεις τὸ Μεωάρεθ, δίνεται ἐκεῖσε, νὰ πατήσῃ τὰ ἀμαθῆ καὶ δυστυχῆ πλῆθη τῆς Ἀσίας.

Πολλοὶ ἦλθον οἱ πρῶτοι ὑπέρμαχοι τὸ ἐξωτικῶ σχεδίου τὸ Βοέλλα. Διὰ τὸ ἐξῆς ἄρος αὐτῶ ὁ χρόνος, καὶ ὅπα τὰ ἐπιμένει εἰς αὐτὸν θέλει ἀφιερωθῆ. Θέλει δείξῃ ἐὰν εἶναι τῶν Ἀσίαν καὶ τῶν Περσῶν, ἐὰν ἀσκήσῃ τὰ σχέδια τῶν φρενῶν, νὰ μεγαλύνῃ τὸν γρα-

γι=

μικὰς βάσεις, καὶ οὐ συνάψῃ καὶ τὰς δεδαπανῆς σημείωσις γενέ-
σεις. Θέλει διαλάβῃ ἐπόμενον τὴν τοῦ πόνου πρὸς σύνταξιν συμβαλόν-
τα ἀγωνάς ὅσον καὶ δοξασμοῦ. Ἵνα συμπεριφέρωμεν διὰ μιᾶς λα-
μπάς αὐτὴν τὴν ἱστορίαν σχέδον τὸ βίον τοῦ Βοέλλη, ἵνα διαγωνιαίνῃ
ὁ λυχνοῦν αὐτὸ συμβεβηκὸς τὸ σημαντικὸν μοναχῷ. Ἀποβηκάν-
τος τοῦ γάνου, ὁ Βόελλος ἐγένετο οἷος ἦτο πρωτοπαλαιός, ἀνὴρ ἄπειρος.
Ὁ αὐτοκράτωρ ἦτος μεγαλοπρεπὴς χαρίσας τόσον παχεῖς τὰ μέτρα, ὥστε
μεγίστη τὰ δάνεια τόσον εὐτόκως, ἵνα ὅλον ἐλάβετο εἰς ἐνέργειαν περι-
ποίησιν τὸ ἐν μεταξὺ τὸ ἄστυ τὰ προμαρώτερα φρούρια, τὸ Κάρς, τὸ Ἀρ-
δαβάν, τὸ Ἐρζερούμ, ἄλλα ἔπρεπον καὶ τὸ 1827 νὰ γοιχίσωσι τὸ-
σας θυσίας εἰς τὸν Ῥωσσικὸν στρατόν. Ἡ ἐκστρατεία τοῦ μεγάλου Δι-
νὸς Μιχαὴλ καὶ τοῦ στρατηγοῦ Πάρις Μέλικοφ, ἐπανάγαγε τὸ σχέ-
διον τοῦ προγόνου Μανούρ.

Ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως καθίχθη εἰς Τραπεζοῦντα, τῶν ὀθωμα-
νικῶν γενικοφρουρῶν τὰ ὀχυρώματα ἐπιόντος τὰ σχέδια τοῦ γενι-
νος καὶ τῶν προμαχώνων. Ἐπιβεβαιωμένος εἰς Ἐρζερούμ,
τρεῖς ἑκατὸν τῶν ἀρμενίας, καὶ ἀρτιλλερίαν τῶν ὀθωμ. τὸ Κανιό-
ν τῶν Κόνιας καὶ Μουσουλμάνων. Δεύτερον τὸν Ἀρμενίων
τὸ μέγα κατοικοῦν τῶν Ἑλλήνων τὸ ὀθωμ. Ῥωσσοι, Τοῦρκοι καὶ
Πέρσαι ἀρδαῖοι σφοδρότατοι μὲ τὸ ἐξωτέρω. Ξυνόντος καὶ τῶν σο-
ρμένων τὰ σχέδια τοῦ Κάρς, τὸ Ἀλεξανδρί, τοῦ Ἀρδαβάν, τοῦ Πόλι,
τοῦ Βαγιαζήτ καὶ τοῦ Τίγρις. Ἀναχωρεῖ τὰς ἀρχὰς τοῦ Κάρ, τῶν
Ἀρδάν, τοῦ Τέρμα, τοῦ Ἀρδάν, τοῦ Κορδάρ, λαχιδαμαρῶν τὰ
βολὰ αὐτῶν μάχας, καὶ συμμετῶν τοῦ Ἀλέξ τῶν μεμρῶν.

Εἰς τὸ Τίγρις ὁ λυχοδιώκτης ἀνακαλύπτει ἐπὶ τινας μῆνας, καὶ
ἀκμῆς τὸ βαλκανιόνιον μετερχόμενος τὸν ἐπαρχίν. Ἀναμφιβόλως τὰς
συνάμεις τοῦ καὶ βαρβάρους τὰ ἀνωνόμαστον, σκέπτεται ὅτι αὐ-
μεμλτοῦ ἐρμενίαν, δέκατον νὰ τὸν ὑπόκωσι μέχρι τῆς Περσίας.
Ἀναχωρεῖ ποιεῖν τὰ τὸ ἐρίβαν, διαφυλάττει τὸ κατοφιεῖ ἐπαρχίαν
παρμένον τῶν γρηγοριανῶν ἐρμενίων. Ἀναρρίχεται ἐπὶ τὸ
ὄρος Ἀραράτ κατέβη διὰ βαστῶ καὶ δαρβάνι εἰς τὸ Δαγα-
ζὰν καὶ τὰ Σῦσα, ἀρχαίαν πρωτεύουσαν τῶν βασιλέων τῶν Περσῶν.
ος. Μεγάλη ἐρμηνεύεται ἡ ἀλάκη τοῦ παρεμφιλοῦ, ὅλη ὀνο-
μάζετο ἕως τὰ μεγαλεῖα τῆς αὐτῆς τοῦ Δαρείου. "Τὸ χρυσίον,
"τὸ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὸ ἀρχαῖον, τὸ ἐπιφάνειαν ἐξῆν ἐξαγιοτόπον, ἐρήμια μόνα, δαν-
τὸ ἐρήμια. Ἰδοὺ τὰ νέα Σοῦσα". Διέρχεται δρομαίως τὸ Ταχαρᾶν,
φθάνων τέλος μέχρι τοῦ Βασόρας, ἐοχάτου ἐπίν τὸ Ὀθωμανικὸν κράτος.

Μικρὰ ἐπὶ ἔτη κατεφύτευσαν τὴν μεγάλην αὐτὴν πόλιν,
ὅσον ἐπίστευον χιλιάδες κατοίκων παλαιὰν ἀνωφελῶς κατὰ τῶν δυστέων.
Ἡ θέσις ἐπαρουσιάζετο τόσον ὀμορφή, ὥστε μόνον κατέπληξε τὴν ψυχὴν
τοῦ Βοέλλη, ὁρμιοθέντος ἴσως ἐπὶ ὅσον ἐφίνετο πύρινος αὐτῶν τῶν
ἀκτῶν, ἐπέβαλε ἀνεγέρσιν ἀμφιείου τὴν Βασόραν ἐπὶ τῶν ὑδο-
χαρακτῶν ἐφίστης. Ἐπιπόνως τὸ σχέδιον αὐτοῦ, ἀπέτυχε διὰ τὸ
Βαγδάδ, καθὼς καὶ ἐπὶ τὸ τόξον τὸ δρομικὸν ἔδρα, ὅπου, παρα-
δόξως ἐξωγραφισμένος διὰ δραστήρων χρώματος, ἐπρόκειτο εἰς τὸ κέν-
τρον δρόσεως τινος ὁάσεως φοινίκων καὶ δεντρῶν. Εἰς τὴν Ἰ-
νδίαν ὁ τόπος αὐτὸς ἦτον προσκύνημα μεγάλων σεβασμοῦ.
Ὁ Βοέλλης, σκυθρωπὸς ἐπὶ τὸ μέγγον τος, ἐπόθησεν ἀμφιδόξως
ἐν τὸ ἔδαφος καὶ φαρόσθεσεν ἐπὶ βᾶς δρομὸς τὸ τόξον. Ὁ ἀπο-
λεὼν ἐπορεύθη τότε ἐπάνω δρόμον ἀλλαγόν. Οἱ ὁρόσκοντα-
τοὶ Ἰνδιανοὶ μέγγον συνεφέρθησαν καὶ ἴσως ἦλθον ἄφρονες
ἀπὸ τὰ τέλη τῆς Μεσοποταμίας ἀλλὰ ἀπὸ βιγρεσίας ἦλθον καὶ
ἀξιόνεις.

Εἰς τὸ Βαγδὰδ τὰ ἐρείπια τῆς ἀνεγείρεως Βαβυλῶνος, ἐλέγον ἐμπό-
νον τὸν ὁρμηρεύτον. Οὗτος ἐπιστεύετο αὐτὰ ὡς μυθικὸς καὶ ἐπὶ
ὡ φιλόσοφος. Ἀὶ ὁρατοὶ ἐκρεμάζης ἐπέσοτε θέλον ἀνεγέρσιν
τὴν Βαβυλῶνα. Νοέμον τὸν δεύτερον ἠδύνατο νὰ σώσῃ τὸ
Βαγδάδ. "Ἀλυχὰς Βαγδάδ! ἔλεγον τὰ Ἀραβοπροσκύνεμα,
"οὐ ἠδύνασο νὰ ἦσαι ἡ μητρόπολις τῆς Ἀσιαλοῆς, τὸ κέντρον
"τοῦ ἐμπορίου τῆς Περσίας καὶ τῶν Ἰνδιῶν! Σὺ κοίλεσαι σύμφω
"καὶ ὁαρεφαλμένον, ἐνίκασον νὰ ὁροσεφεύσῃς τὸ ἐμπόριον,
"ἔνεκα ἐλλείψεως ἐνδοφεύτων καὶ ἀσφαλῶν ὁδῶν. Σὺ ψυχορ-
"ρόγεις, σκυθρόπενον ὑπὸ τῶν κορεσμένων φυλῶν, ἐπίνες μέχρι
"τῶν λαμπῶνον ἠπεβόν ἀλεμπορήτως τὸ συνοδίας (καραβάνας).
"Πρὸς ἀρίστερα ἀφανιζόμενον οἱ ἔρεμοι τῆς Περσίας μεταφέρον
"καὶ ἄλας τὸν ἡσυχόν, ἐνῷ ὁ Τίγρις καὶ ὁ Εὐφράτης ὁ συν-
"ηκολούθουν μὲ τὸ ὕδατά των."

Ἡ ἱστορία τῶν ἀναχωρήσεων καὶ τὸ σχέδιον τὸ φρεγίν,
ἀνάγ-

ἀνάγκασαν τὸν Βοέλλον νὰ διαμείνῃ ἐπὶ πολὺν χρόνον. Διαμένοντος
αὐτοῦ διαρκῶς ἐν τῇ πόλει, ἀνέγνωσε πολλάκις τὸ Κοράνιον, ὅπερ ἔμαθεν αὐτὸ ἀπὸ
στόματος· μεγάλην ἐπίδοσιν καὶ ἀνδρεῖαν, πλὴν ἀναγκαίαν διὰ τὸν μέγιστον
τῶν ἀναρμοστιῶν τοῦ τόπου.

Ἀφοῦ ἐγνώρισε καὶ ἔμαθε τὸ βεβηλόν, ἤρχισε νὰ σπουδάζῃ καὶ γνω-
ρίζῃ καὶ τὸν ἀναγνώστην του. Ἤρχισε νὰ ἐξετάζῃ τὸν μωαμεθανὸν ἀπὸ
πάντας αὐτοῦ τοὺς ἐπόψεις, νὰ βοηθοποιοῦν ἐὰν δύναται νὰ φθάσῃ ἢ μω-
ὰ ἀγαθοποιῶν, ἀμαθεῖς τοῦ ἔθνους, νὰ μαθαίνῃ τὴν θρησκείαν,
τὴν κλινικὴν ἰατρικὴν, τὴν ὁρᾶν τὸν ἥλιον ἀνατέλλοντα, τὸν σελήνην μέ-
χρι θανάτου, τὴν ἀλφαβητικὴν γραφὴν ἐνταῦθα τὸν χριστιανόν. Ὅσον δια-
γράφει αὐτὰ τὰ ἀμαθῆ καὶ ἐξηκρεωμένα πλήθη, ἤρχισε νὰ ἐπιδοκι-
μάζῃ τὰ ἐπιτηδεύματά των, νὰ ἐπιθυμῇ ὅλας τὰς ἀλαμείας των· τὴν πο-
λυφορίαν, τὸ χαρέμιον, τὴν εὐνοῦχον, τὴν ἀρπαγὴν, τὴν κλοπὴν, τὴν
δημοσιοφορίαν· ἤρχισε νὰ ἐγίνῃ εἰς τὸν μεγαλοπρεπῆ ἐκεῖνον βίον τοῦ
χαρεμίου, τὸν μεδλοκρατῶς κυκλωθέντα ἐπὶ τοῦ Μωάμεθ, ἄρχων
ἐπιτήδειος νὰ χαρακτηρισθῇ ὑπὸ ἐκείνου. Ὁ Βοέλλος ἰδὼν ὅλη τὴν
ἄλλο ἀδύνατον νὰ ἐγκαρτερήσῃ εἰς τὰ χαρέμια, προσέθεμεν ὅσον τάχος
περὶ αὐτοῦ πληροφορίας εἰς τὰ ἑκεῖσε· ἐπιμελῶς γρηγορεῖ καὶ
Ἡ δυνάμεις, ἄλλοτε ἐμπορευόμενος μαγεύοντος (toilette), ἐπιμελούμενον
ἐκεῖθεν εἰς τὸ χαρέμιον, συλλέγων μελέτας, μουσικὴν μόνον καὶ ἐμπορίαν.

Ἐξ ὅλων τῶν μεδλοκρατῶν ἐπὶ τὸ ὀργανισμὸν καὶ τὸν βίον τῶν
χαρεμίων, ἐθεώρει ἀναφέρῃ μόνον τὸ συμπέρασμα. Ὁ Βοέλλος ἀρί-
νει αὐστηρῶς τὰς μεταχειρίσεις, τοιούτῳ αἰσθήματος καὶ προσωπικῆς ἀξιοπρεπείας, ἄνευ συγχωρήσεως, ἄνευ αὐτὸς
συμπεριφέρας ἀναβάλλων ἀπὸ τῶν σαβάνων, ἀπαλλάσσει πάντα ὁ-
σαμῆς εὐρίσκων εὐκαιρίαν τὸν ἐκφόβῳ καὶ δεσπότας των. Ὁ τόπος
τῶν γυναικῶν τοῦ Βαγδὰτ ἦτον μεγαλοπρεπής. Εἶχεν ἐκπόρφυρον
μὲ μεγάλην ρυμοῦν, πρόσωπον ὠοειδὲς, χρῶμα ῥόδινον, ῥῖνα εὐθῆ-
ον Ἑλληνικὸν, ὀφθαλμοὺς μέλανας καθὼς ἀφιερωμένας, ὀδόντας λευ-
κοὺς, ἄκρα ἀριστοκρατικά. Αἱ γυναῖκες τοῦ ἔθνους καὶ ἰδίως τῶν ἀρά-
βων φέρουν ἐπὶ τοῦ προσώπου, τοῦ λαιμοῦ καὶ τῶν βραχιόνων παρά-
δοξα σημάδια κεκαυμένα· διὰ γυναῖκες βεβόνης, περὶ τὸν ἀρά-
χνην μαυλίκιον ἐνδεδυμένον, ἐπιπεφορτισμένον ἐπὶ τῶν ὤμων μὲ
παρδάλεον ἐκ πορφυρίου, ἢ μαργαριτῶν, ἢ πολυτίμων λίθων· καὶ ο-
μο-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

φοινικόδες ἦταν σκαλισμένα καὶ σάντολα ἐξ ὀφάσματος χρυσαλιστοῦ, ὁ χιλὼν ἦν μανικωμένος κατάλληλος, ἀνοικτὸς περὶ τὸ στῆθος καὶ δίπλαν ἐπὶ τῶν φοινικοδῶν, τὸ ἐσωτερικὸν βραχιόλιον ἀφίνον νὰ φαίνεται ὁ χιλὼν, τὸ ὁποῖον ἦτον γεμάτον ὀφασμάτων ἐν σχήματι τῆς Πάφου, τὸ ἐπανωφόρεμα ἐνὸς καταλλήλου μεγέθους τῆς ὀσφύος· τὸ ὑπόδημα μικρὸ σανδάλιον κρυφὸ τὸ κάλυμμα, ἄλλον ὅμως χρώματος ἀπὸ τὸ ἄλλο, διὸ ἦν τὸν ἀριθμὸν ἀκριβῶς ἐπὶ ταπύλων· αἱ χεῖρες καὶ οἱ πόδες ἦσαν χρωματισμένα μὲ τὸ hennah· οἱ ὄνυχες καὶ τὸ κάμπι βαμμένα μεγαλὰ μὲ ἀγανὴν καλοκαιναρμένον ἐν κοινῷ, ἔνναχ (hennah) καὶ ἀλεμπούν.

Ἵνα συμπληρώσῃ τὰς γνώσεις του ὁ λυχνοδιώκτης ἀπεφάσισε νὰ ἐπόμπευσῃ εἰς Δαμασκόν. Ὅλοι σεριμπαλαὶ ἐπόθουν νὰ ἐπισκεφθοῦν τὴν θαυμασιωτέραν αὐλὴν κατὰ τὴν ἐρήμον τῆς Ἀραβίας. Ἐπόρευτο ὡς ἀγᾶς, καὶ ἀκολουθούμενος ὑπὸ ἑνὸς ὀδηγοῦ καὶ ἑνὸς ἵππου φέροντος τὰς προμηθείας καὶ τὴν σκηνὴν, ἐπεριπάτησαν ἐπὶ τῶν ἀμμωδῶν. Ὁ Ἀγᾶς τῶν Ζεϊβέκων γνωστὸς θαρραλέος, ἐν μαλεκφρόνησαν οἱ Τοῦρκοι περὶ τὸ 1811 καὶ τὴν ἐξόδον, ἐκράτησε τὸν Βοϊβόδαν ἐπὶ τὸ ὁποῖον ἐπόθει τὸ ὁρεκτικόν τῆς Μέκκας ὁ Ἀραβικὸς λαὸς νὰ τὸν ἀφήσῃ, ἀφοῦ ἐπλήρωσεν ἐπὶ δρόμῳ.

Ἡ Δαμασκὸς ἦτο σχεδὸν πρωτεύουσα· ὁ σεριμπαλὴς ἠθελήθη νὰ φθάσῃ ἀδιαπόρευτος εἰς τὴν μέσην τοῦ «κόρε κι ἄγα» τῶν Ἑλλήνων. Ἐπόμενον ἐπομένως τὸ σχέδιον τῆς πόλεως καὶ τὸ φρούριον ἀφ' ἑκατοντάδων ἀκριβοπλόκων τὰς ἐπιφάνειας τὸν λυχνῶν, δεύτερα τὰς ὀσμὰς τῶν ἀξιοθαυμάστων Τούρκων, οἵτινες ἐκαβάλλουν αὐλὸν ὡς καλάμωσαν Ρώσσων, τὸν καταφέρνουν ἐκ τοῦ σατᾶν. Ἑρμηνεύς, ἀπόντωσαν, ὅτι δὲν ἦτο Ρῶσσος, ἀφ' ὑψηλοῦ ὀνόματος τοῦ Α. Μ. τοῦ βασιλέως τῆς Σαρδινίας, καὶ σεριμπᾶ χάρα δεκαπέντε καὶ ἐκατονταέτους. Ὁ σατᾶν, ὁ φοβερὸς καὶ ὁ θεωμὶν ἐπάρανον σιγέοντες, ὅτι ἦτο καλόκαιρος Ρῶσσος, καὶ ἵνα βεβαιωθῶσιν ἀσφάλειαν νὰ τὸν παραδέρεψον εἰς θεωρεῖον. Τὸν ἐπεβίβασαν τελευταῖον εἰς Βεϊρούτ, καὶ μετὰ ὀλιγώτερον δύο ἡμέρας ἐπανέκτησεν ἐπιστάσεις ἐπὶ τὸ αὐτὸ σκάφος, ἄλλα ἄγγελα ἦλθον ἀναχωρήσας. Ὁ πρόξενος τῆς Σαρδινίας δὲν βεβαιωθεὶς τὴν λυκοτόμαλόν, καὶ ὁ μέγας Βεζύρης τὸ ἐπέστειλε.

Μα:

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Μεγάλη ἀποθάρρυνσις παρεκινήθη τὸν Βοέλλον." Πολὺ, ἔλεγε, δὲν θέλω δυνηθῆ νὰ φέρω εἰς πόσον σέρας τὸ σχέδιόν μου, ἀφ' οὗ οὐδὲ ἐπιτρέπει ἐνὸς χωρισμένος ἰσχὺς νὰ μὲ ῥίψῃ εἰς τὰς φυλακὰς, οὐ καὶ ἴσως νὰ μὲ ἀπαγχονίσῃ· χάριν τοῦ προθέτου σύμφωνον ἡγωνιῶν θεν, ἀλλ' ἐὰν μοὶ μεταστρεφῆ σωρόμοιον ἀτύχημα, τί θέλω μὲ ἐλευθερώσῃ;-" Μία ἀδιάκοπος νοσταλγία τὸν παλεβίβρωσεν. Ἡ ἀπολογία ἐπαύσε, ἤλθε ἄλλο τὸ θεμελιῶν ὄνειρον αὐτοῦ τοῦ βίου αὐτοῦ, ἔγινε σχέδιον ἀπελπισμένον φρένης· οὐ μονοχῆς μεταμελεῖας δὲν ἀπελπιζόμενος σωστῶς τὸ λαμπρὸ πανδονοστάσια τῆς γενεθλίου γῆς. "Θέλω ἐπιστρέψῃ, ἀπρόσβαλον, εἰς Πελοπόνησον νὰ εὕρω τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τοὺς ἀδελφοὺς, εἴπεν μὲ ἀγωνίαν, θέλω σεφεφονίσῃ τὸ μέτωπον τῆς μητρὸς. Ἡ λαμπρεία ἐφυχάρη θέλει εὕρῃ τὸν σαρμενθίαν τῆς ἀπομονῆς." Ἀλλ' ὁ Τριμπίν ἐπιμονεία, ὁσφρένετο σωρόνως εἰς αὐτόν ἕνα ἔρωτα· ἕνα ἀσταλόν αὐτὸν ὁ Βοέλλος, μεταμορφωθεὶς εἰς Ἀρμένιος πολεμεῖσον ἐνὸς ἐνός σφαῖρ, τὸ ὀνόμον τὸν μεταφέρει εἰς Τριμπίν καὶ ἐπαλεῦσε εἰς ἡλιόφωνον.

Ἡ Ἀρμενία ἐν ἔφαλε τὸν αὐτὸ λαμπρὸν Ἀρμενικὸν ἔθνος. Οἱ πολῖται καὶ οἱ ἐμπόροι ἐπιγνωρίσαν τὸν σωφρονίαν βίον τοῦ· ἐπὶ τὸ σωρόν εἰς ἀπαθανάτου τὸν ὄνομα τοῦ Ἕλληνος, Ἕλληνος ἀνεφωνοῦν· ἄλλο μεταφέρουν.- Θόδωρος· ἀδελφὲ σπεύσε νὰ ἐπιτύχῃ ὡς προσωνυμίας, ὅτι δὲν ἐπιτύχε ὁ μοναχὸς ἀγωνιστής· μίαν ἀκμρόασιν ἀπὸ τὴν Ἁ. Ἁ. Πίον τὸν 5. Τέλος δὲν τὸν ἀπολύσῃ ἀπὸ τὴν ἰδέαν αὐτὴν, ἤλθε ἡ δυσμενεία τῆς εἰς Ῥώμην δυστυχοῦς ἄνευ διαβατηρίου, ἤλθε ὁ πόνος, ἐὰν ἀναγκαζόμενος τὸ νὰ σταθῇ μέχρι λέγει ἐν ἐκκρεμεῖ λεπτομερῶς.

Ὁ ἐξαλλογνωμονεῖς ἀδελφὸς μίαν ἀκμρόασιν. Μετὰ δεκαπέντε μόνον προσδοκίαν, εἰς δαπανῶν ἐπόμενον ἐν τὸ Ξενοδοχεῖον τῶν ἐξοχῶν τῆς πόλεως. Ὁ Βοέλλος μὲ χρῶν πενταλέον ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸν Ἅγιον Ἁ. ἐπὶ τὸ ὄνομα Ἀβδελλὰχ Βαμάσσ. Πίος ὁ 5. ἀπόλυσε μεθ' αὐτοῦ τὸν ἀλλαγὴν προσωνυμίαν, ὅτε ἀπόλυσεν ὅλη Ἕλλ ἀπὸ τὸ Ἐφεφόρ ἐν τῆς μονάδος τῶν εὐθυμιῶν Ἀρμενίων, ὅτι ὁ δυστύχης Ἀφαρίας ἐπέστρεψε τὸ Ἐφεφόρ τὸν συμπαλλεγε μεταξὺ τῶν φίλων, καὶ ὅτι αὐτὸς ἦλθε εἰς Ῥώμην

ἵνα

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἔνα γράμμα τῶν εὐχαριστιῶν τοῦ Α. Παλμᾶ. Ὁ Μάσας ἐπιστέλας τὸν ἡγεμόνα τῆς Σερβίας, ἐπροτείνετο αὐτὸν νὰ ἀποφασίσῃ ἐξ ἰδίου νοῦ καὶ τῶν ἀρχηγιῶν λεγομένων μάχης Σαράβ, καὶ ἐπὶ λέξει τοῦ παρόντος. Ὁ Βόελλος ἔμπροσθεν ἀναφορᾶς ν' ἀναμοχλεύσῃ ἐπὶ σχεδὸν τὸ σῦρ, καὶ ἀνεχώρησεν λαχών, διὰ Νιάσσας, εἰς τὴν ἑδράν αὐτοῦ. Μετ' αὐτὸν μόλις ἐφθάσαμεν Σερβόφωνοι, οἵτινες δὲ συνεβουλεύθησαν νὰ ἀποφασίσῃ ἀπ' αὐτῶν τῶν μονῶν, καὶ τὸ Σελίνου ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν τῶν Δομενικάνων ἐπ: ἔφυγαν καὶ συμφώνων εἰς τὸ σχέδιον ἀποφασίσεως. Ὁ Βόελλος συμπαλαιέ: θη· σχεδὸν ὁ ἀρχηγὸς ἔμεινεν ἀπαρέκτος. Ὁ Ἰωχαλιάδιος τότε ἀπῆλθεν εἰς Βιέννην διὰ Τεργέστης. Πρὸς τὰ σπουδὴν μελέτη εἰς Βιέννην. Τὰ ἀπομνημονεύματα σιωπῶν, ἐξ ἑτέρου λιμὴν σχεδὸν καὶ ἐπὶ τοῦ σχέσεων τῶν συγγραφέων μεταξὺ τῶν ἀλλοτρίων Παλμοβέργου, τῆς Βαρσοβίας καὶ τῶν Παρίνων.

Μία ἀπόφασις τῶν ἀρχηγῶν ἦτο τὸ ἀξιοῦν τὸν ἀποφασίσῃ εἰς Βιέννην. Ὦ ἐπιφάνειας! ὁ πρόξενος τῆς Σερβίας σήμερον καὶ χθὲς ἐφανέρωσε τὸν πραγματικὸν σκοπὸν τῆς συμφωνίας εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῶν Δομενικάνων διὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν ἀποφασίσεων τῶν Βιέννων. Ὁ Βόελλος διαφόρ: ἐφ' ἑαυτοῦ πρόσωπον τῶν ἀρχηγῶν τῶν Δομενικάνων, ἀλλὰ ἐπαρεκάλεσε τὸν ἀρχηγὸν τῶν Δομενικάνων νὰ ἀποφασίσῃ ἐξ ἰδίου νοῦ, ὅτι ἐὰν ἀποφασίσῃ τὴν ἀπόφασιν τῶν ἀρχηγῶν τῶν Δομενικάνων, ἐὰν ἀναγκασθῇ ἐξ ἰδίου νοῦ ἀπόφασιν τῶν ἀρχηγῶν τῶν Δομενικάνων. Ὁ πρόξενος, πρὸς ὃν ἀνεφέρθη ὅτι ἐπιφανείας τῶν ἀποφάσεων τῶν ἀρχηγῶν, τὴν ἀπόφασιν τῶν ἀρχηγῶν τῶν Δομενικάνων, ἐὰν ἀναγκασθῇ ἐξ ἰδίου νοῦ

Ὁ Π. Βοέλλος εὐφράσθησαν ἴσως μάλλον ἠδυνήθη τὴν περίεργον ἀδελφῶν. Πάντοτε τῆλο ἱερεὺς ἐς τὸν χορὸν, ἐπιμονοστίς τὸ θρανίον τοῦ συνεφιαλοῦ, αὐστηρὸς τηρητὴς τῶν μοναχικῶν κανόνων, ἐπίσης καὶ τῶν μὴ ὑφισταμένων ἡμέρας, ἐνδεδυκὼς ἐπάρχετο τὸ περιβόλαιον τῆς μονῆς, παραδέδυτο λέγος εἰς ἀσκήσεις διαγωγῆς τὸν ἑαυτόν. Ὁ παραδειγματικὸς οὗτος βίος ἔπρεπεν εἰς ἕλος. Ὁ προϊστάμενός τε τοῦ παρεστήσεν ἐς τὸν μοναχὸν Βοέλλον Ἀρεδαῖον Σ., ὅστις τὸν μελετηρίσθη εἰς σημαντικὰς ἀδυνάτους τοῦ θεάτρου. Ἀλλὰ τὸ ἀποκαρτερούμενον τοῦ Βοέλλου, εἰς ἀμφιβόλου κάρριαν ἐπὶ τὸ προσπεφυκὸν τῶν ἡεδονιέρων· ἀναφέρον μόνον, "ὅτι δὲν ἀνταμείφθη δεόντως διὰ τὰς ὑπηρεσίας τε." Ὁ ἡγούμενος εὐαρεστηθεὶς ἐπὶ τῆς διαγωγῆς, τῷ ἐπέτρεψε τὸ κήρυγμα. Ἐνὸς ἀπὸ τὸν δεύτερον αὐτὸν ἡδύν τὸ σῆμα τὸ Τρίτον συνεστημένον θέρος τοῦ ἀρεβῶνος. Ἡ ὑπαίθριος ἐκείνη μεγαλοπρέπεια, ἡ θερμὴ καὶ θυσιαστικὴ φωνὴ, ἡ ἐδιαιτικὴ χειρονομία παρέσυρον τὰς ψυχὰς πάντων, ὡς μετὰ ἤλιον καὶ δημηγορίαν τὸ ρητορικὸν Μανὸρ δημόγερον τὸ, φανατικὴς τῆς θείας. Θέρος! Ὁ ἥλιος ἀπὸ τὸ ὕψος τοῦ ἀρεβῶνος, ἐπιφέρει μετὰ σφοδρᾶς φλογὸς τὰ ἀποτελέσματα τῆς τυραννίας ἐπὶ τὸν ἀνθρώπινον σῶμα τῶν ἀδελφῶν τε. Τοῦτο δὲ ἀκόμη ἐμποδίζει ἐμοῦ ἱερέως ἐγένετο μέτρον ἀδιάλειπτον. Οἱ μοναχοὶ τὸ Τρίτον ἐκλείσθησαν ἐκεῖ φλόγα. Μετὰ τὸ λέγος ἐπάγει φόβος, ὁ μὲν κυλάμενος γέρων ἔνα εἰς ἄστρον, ὁ δὲ σφάλαστον ἕνα εἰς λαμπρόν. Ἠρέμα ἔνα ὁ ἡγούμενος ψαλλῶν αὐλόφωνα τὸ θέρος τοῦ ἀρεβῶνος, τῷ ἄδει μὲ ψυχρὸν τόνον· ὁ λόγος εἶχε ὄψη κρίσεως. Ἄθρεος! Δὲν τὸ γέρας ἐπλησμόνησε, καὶ ὁ Βοέλλος σφίγγει διὰ τῶν χειρῶν τὸν γεμὸν τὸ σκοφάλι, ὅπως ἂν δὲν ἐμπορέσῃ οἱ ἀδελφοί, ὁ ἡγούμενος ἄθελε φάγει τὸν τελευταῖον γελοιόν.

Ἡ σορφοφίωνος δὲν τὸ σῆμον δυνατὸν, τάχιον ἢ βράδιον ὁ ἀδελφὸς ἤθελε πάρει δεκαράκι τὸν ἐρήμον. Αἰόλος διεθέτεν ἀπὸ τὸν Βικτωρ Ἀρεδαῖον, ἵνα ἐπιτύχῃ ἐκ Ῥώμης ἓν δίπλωμα παπικὸν ἐρήμου. Ὁ βασιλεὺς ἐπιτρέψας τὸν ἀλλοιόνλε ἐνώπιον τὸ ἀρχηγῶ τῶν Βορεινιάνων, ἀφ' ἕτερος σωληνωθεὶς ἀπόνλεσεν, ἐκλαίων τὸν Α. Μ. καὶ ἐρωτήσας τὸν ἀδελφὸν εἰς τὴν μονὴν "καὶ μὲ τὸν ἰσχὺν τὸ νοσοῦντος βραχίονος· ἂν ἀ- "σωληνοθῇ τὸ σῶμα, σῆμον ἂν σωθῇ ἡ ψυχή." Ὁ Βοέλλος ὄρθιος, ὅστις ἤθελε νὰ δεκαπρόσῃ ἀρεγόλεμα ἤλαβε τὸ μέλλοντα. Ἐκλήθη διὰ ἡμέρας ἀπὸ τὸ τέλος τῆς μονῆς καὶ ἐστάθη εἰς Πελοάνον. Ἐνταῦθα

ἄρχα-

ἤρχετο εἰς τὴν ἀρχαίαν, ὅτι εὐθὺς τῷ πρώτῳ τὸ δέβηρα τῆς ἐκραϊνόσης, ἤδελε ἀφ' ἑαυτοῦ ἀπὸ τὰς μεταφυΐας ὀδοφύσας τοῦ, ἐμπαλαφρόν τὴν καθημερινὴν θρησκείαν. Ἐνοῦμεν δὲ ὅτι δὲν σκρίβεται πολὺ τὴν σοφίαν αὐτῆς τῆς κυρίας τὸ σοφέρ. ἀποκαθιστᾷ εἰς δεύτερον τὸ ῥάσον καλέφεται ἐφ τὴν Νίκαιαν. Ἐὰν τώρα συνεφαρμόζετο δὲν τὴν ἐρχόδον βεβαίως, ἢ τὸ πάλαιον θὰ κατεδικάζετο εἰς δεύτερον ἐφ τάξιν ὡς ἀφαλής. Οἱ ἄγιοι νόμοι τῶν χρόνων ἐκείνων δὲν ἦσαν πολὺ ἀνελαστοί!

Ἐπέρασεν εἰς τὴν Ἰσπανίαν. Ἀλλ' ἡ χώρα τῆς ἱερᾶς ἐξετάσεως ἦτον ὑπὸ τὰ βέρεταλ· ἐπιτάχυνε μετὰ τὴν ἀναχώρησίν του καὶ ἀπὸ Γάδειρα ἐπέρασεν εἰς Γορδίνον καὶ ἐπέστρεψεν εἰς Ἀρβέρρον. Μετὰ τὴν ἐπισκέψεν τὰ νεώρια, τὰ χυλώρια τῶν λιμενόβρων, τὰ ὀφφικιάλια τὰ συρπληθυσμοῦ· πάντα ἔκαμεν ἀγορᾶς ὑπὸ ὄρος· ἔπειτα ἀνεχώρησε διὰ Πετροβέρρον. Εἰς ἡνωθέντα τὸν λεγεῶνα ἔφερεν τὴν ἐπιστολὴν τῆς ἀποστολῆς του. Ἡ ἐπιγραφή τοῦ ἀποστόλου, σκρεμμένον τὸν κόσμον, ἦτο σχὲ βαρβαρικὴ διὰ τὴς ὄψεις του. Ἐπιτέλους διὰ λεγεωνάριος φορᾶ τὸν ἀρχηγὸν τῶν Δομινικάνων νὰ τὸν ἀσπάσῃ τὸ δέξιόν του ἐμφαίνεται· ὁ σρόϊξέφενος ἔλεγε ἀποκαλύπτει τὸν ἄξιόν του. Ὁ κύβος ἔρίφθη, alea jacta est. Ὁ Φοκέλας ἐπιλογχάνει μίαν ἀπρόοπτον ἀπόκρισιν· ἀναφωνεῖ· Κλέφτες, κλέφτες, φωνάζει ὁ ἀδοῦλος τοῦ· ἡ χώρα τοῦ ἐπιστεύει, ἐ ἀδοφαλίσῃ τὰ σφίθια τῆς πίστεως· ἀλλὰ ἐν ὀνόματι τοῦ Μοβρεθ, ~~[illegible]~~ ὠθῶν αὐτὰ κατὰ τῶν ἀποστατικῶν σόφων· ὁ κόφμος πιστεύει θέλει σύρει ἀφ' ἑαυτοῦ εἰς τὴν χάφρας τῆς Ῥοσίας." Ἀλλ' ὁ ἀνόητος καὶ ἀγαθὸν ἐνοικιοῦς τῆς Λιμεδαρίνης δὲν ἐξέλεγεν ἡλιὸν ἀξίαν τὸν ἀνθρώπον, ὅστις ἐπεβάλλετο εἰς τὴν δεύτεράν του." Ὁ ἐπιχειρηματίας δὲν ἀπελπίζεται· τὸν ἀποκρίνει, ἔχει· θέλω γνωρίσει κόσμος, καὶ ἐν καιρῷ θέλω ἐκ τὸ ὄφος τὸν διαδραματισθῇ μεγ' ἀφέλειαν, ὅπως σύρεται τὸν ἀπόστολον.

Ποῖ ἐπάγει ἀποστόλος εἰς Πορτυγαλίαν; — Θέλομεν τὸν ἴδει εἰς τὴν Πρεμαΐαν, ἐπὶ τῆς Μαύρης θαλάσσης, ἀσπάζεται τὴν ἀρχὴ τῆς Ζεβεδοδόμης, τῆς Σολοβέτσιας, τῆς Ἀτλάντος, τὸ Πόλι, τὸ Βαλτήρ, τῆς Ξενόδης καὶ Τραπεζοῦντος. Μετὰ ταῦτα ἐπιστρέφει εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἵνα ἀποκαλεσθῇ εἰς Χρυσόπολιν σημαίνει τὸ Ταβὲλ-Ἀβὶβ σημαίνει ἐρυθρὸν Πέρα· εἰς τὸν μέγα τόπον ἀνάμεσα τὴν παρτίδων· ὁ Ἀβὶβ τὸν ἐνθυμεῖται, προσφερόμενος νὰ τὸν συντρέφῃ καὶ μὲ τὰ σχέδια καὶ μὲ τὸ ἄλογόν του. Ἀναπαύε-

σεν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ν ἑαυτοῦ τὸ σχέδιον εἰς τὴν Εὐρωπαίαν, εἰς τὸν Θεβενόν, τὸν Βολ-
νέαν, καὶ τὸν Τεϊλαρβαρ, οἵτινες παρεδόθησαν εἰς αὐτὸν ἀμφο-
τέρα καὶ κόμματα, ἀρκούμενος νὰ τὸν ἀκολουθήσωσι μέχρι τῶν ἀχά-
των ὁρίων τοῦ κόσμου. Ὁ Βόελλος τότε ἔγραψεν εἰς τὴν Εὐρώπην ν'
ἀποσταλῶσιν εἰς Σενάαν ὅλα καὶ πολυτελεῖς ἀξίας πρέπουσας εἰκο-
νομένας.

Περὶ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1785 ὁ Βόελλος, ὁ Ταβὲλ-Ἀβὶβ καὶ οἱ Ἑβ-
ραῖοι ἀπεβιβάσθησαν εἰς Τριπόλεως· πρόκειται μέχρις Ἑβρα-
ίων, ὅπου ὁ λυχνοδιάκονος ἔφερε τὸν συνελαίρος τοῦ νὰ παρεμένῃ
τὸ πλοῖον τῶν ὅπλων, ἕως ἄγγελον νὰ μεταφέρωσιν εἰς τὸ μέ-
γαρον, τὸ ὁποῖον ἦτο βραδύτερον προσκόρεμον. Ὁ Βόελλος ἐπέστρε-
ψεν εἰς τὴν Πεντάπολιν. Πρὶν ἐξέλθῃ εἰς τὴν σκηνήν, ἤθελεν ὁ ὑ-
πουργὸς νὰ κοιμᾶται τὴν μεγάλην, καὶ νὰ συναρπαγῇ τὴν
κοιμωμένην πρὸς τὸ ὁποῖον ἤθελε νὰ παραχθῇ πρόσωπον. Πε-
ριπλανώμενοι δι' τόσον ἀνεμῶν, ἔφθασαν ἐπὶ τέλους εἰς τὴν Πεντάπολιν καὶ ἐπ-
ῆλθον εἰς τὴν Ἀρκαδίαν, ἔνθα κατέλυσαν ὅλη τὸ πρόσωπον παρόμοιον
τῷ προσωπικῷ, ἐκάλεσε τὴν ἀρχὴν τὴν ἀρχὴν Π. Βόελλον. Ἤδη γνω-
ρίζοντες ἤδη τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἀρκαδίας.

Γ.

Ἡ Σαρβίσσα καὶ τὴς Μαυρὴς Βαρβάρας ἦτο ἡ ἐπιβεβαιωμένη εἰς τὸν
προφήτην Μαυρὴν δεσποινίς. Ἀπαλλάσσει ἡ Β'. μεταχειρίσθη τὸν ἀχρά-
προμον ὡς ἐπίφοβον ἀλλοφυλόν, ὃν ἔφερε νὰ ἐπιστρέψῃ, καὶ τῷ ἐπέ-
τρεψεν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς ἀναχωρήσεως. Ἡ Ἐμπιόλας καὶ ἡ φυγαδευ-
σία τῆς ἐπλάσθη ἤθελον ἐπιτρέψῃ εἰς τὴς γραμματικής τῆς ν' ἀσου-
μόξωσι τὴν μεγαλήν ἐνὸς ἐχθροῦ ὀχλητοῦ. Ἔφερε τὴ ἀπολουμέ-
νη δὲν ἔλαβε καὶ ποτὲ ἀφορμὴν νὰ μεταφερθῇ διὰ τὸν
γεννικόν τῆς. Ὁ Μαυρὴ ἐλάμπρυνε σιγῶν τὸν φόβον τοῦ. Πα-
ρέλαβε διὰ παντὸς τὸ μέρος τοῦ προφήτου, καὶ ἀπέφασιν ἐκεῖ-
νος Βασιλεὺς Βόελλος. Ἡδύνατο ἐλευθέρως νὰ ζῇ καὶ νὰ παρ-
φέρεται ἐντὸς τῆς πόλεως, ἐξοδεύων καὶ ἀρέσκεται τὸν χαρακτῆρα
ἐν τῷ πλοίῳ σύνταξιν. Ἐπανέφερε τὸ φόρεμα τοῦ ἀδελφοῦ ἐπο-
μένου, ἵνα μένῃ δοῦλος εἰς τὴν μονὴν τῶν καθολικῶν Ἀρμενί-
ων. Οἱ μοναχοὶ ἐπιστέφθησαν αὐτὸν μὲ τὸν σεβασμόν, καὶ ὁποῖ-
ος ἔφερεν ἡ ἐξ ἐκείνου χειρόγραφον φράγμαν πρόσοδός τε. Εἰς δεύ-

θεν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μον ἐπὶ ὅλα ἔτη ἐν μονοξύλῳ καὶ σχῇ. Πρὸς διασκέδασιν λοιπὸν καὶ ἀναψυχὴν ἐκ τῆς ἀνέας, αὐτὸς τὴν βυρᾶς νέον, ἤλιος τὸν καλλιο-ἀνέμων, ἐσκεμμένος τὴν ἀναθύρησιν τῶν ἀποφυγόντων, τὸν ὁδόν τὸ πρῶτον μέρος ἔφερε καὶ σεμνοῦ ἐν τῇ θεω-ρητικῇ ἐν τῇ πρὸς τὸν ἀδελφόν, τὸν ἀδελφὸν καὶ τὸν πλέρον ὁδόλον ἐξόθυρον, ἐκ τοῦ 1800, ἐν ἡλικίᾳ 84 ἐτῶν.

Οἱ λεγόμενοι ἐφόνευσε τὸν ὁδόν ἐφάνη ἡ ὀκταετάνη, φρονεύ-τοντα ἀπὸ Σεβαστείας 15 Σεπτεμβρίου 1798· ἤλιος τὸ ἐσχάτον χωρα. Ὁ Βοέλλος ζωῇ συγχώρησιν ἀπὸ τὸν πλέρα, τὸν ἀδελφὸν καὶ τὸν ἀδελφὸν τὸν δι' ὅλας σταθήσεσιν ἐν αὐτῷ δυστυχίας." Ἐν ᾧ μνη-μονεύεις τὸν τοιαύτας παραμύθησιν σας, δεῖ τοιχέως ἀπέρχεται ἀπὸ "τὸν κοιμάδα ταύτην τῶν πλουσίων πρὸς τὸν οὐρανόν". Ἡ ἐπιγρα-φὴ τοῦ τάφου τοῦ ἐπιφανοῦς Φρ. Ἰωάννου Βοέλλου τοῦ ἱερομνήμονος.

Τοιοῦτος ἐλεγείνετο ὁ σύμπας πατριωτικῶν βίος τοῦ Ι. Β. Βοέλλου. Οὗτος δὲ ἦτον βεβαίως ἀνήρ καὶ ἡ ἱστορία ἤλιος ἐπιχω-ρεῖ περὶ τοῦ πρωτοῦ Μανοῦρ, ἐπειδὴ ἐπόνει νὰ καταδείξῃ καὶ τὸν ἥλιον ὁ ἀνθρωπος, ποῖον τὸ ἀληθινὸν ὄνομα καὶ ποῖα ἡ ἐθνι-κότης ἐκείνου τοῦ ἀνδρείου ἐπιφανοῦς ἀνδρὸς ἀλλὰ ἡ μνήμη αὐτοῦ θὰ μένει τὸ πάντοτε, ἀποκαλούμενος ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων ἄθεος καὶ ἀσεβὴς καὶ καταδίκος. Ὁ ἱστορικὸς καὶ ὁ ἱστορικὸς ἔφερε ἀποκρίσεις.

(α) Μ' ὅλην τὴν ἐπιμέλειαν μεθ' ἧς ὁ διαβιβαστὴς περίεργος τοῦ ἔργου τοῦ, ἔφερε δὲν διεκάρβεν ν' ἀναγνωρίσῃ ἐκ αὐτοῦ ἐφεύρεσιν, δι-ότι ἐλλείπει ἐξ αὐτοῦ ἡ ἐθνικὴ ἔξις, ἤλιος ἔφερε ἡ βάσις τοῦ ἐφεύρε-τοῦ. Ὁ φρουρὸς Μανοῦρ, ἦλθε δὲν ἔφερε, ἀφοῦ ἐκ τῆς ἐπιδόσεως, ἐκεῖνον ἐπίσης ἀρχῶν, ἐγκρατῶν φρονημάτων καὶ χαρακτῆρα ἀθανάτων δι-ακαθόνων, ἐξ ὧν πρέπει νὰ διακατέχωνται οἱ ἥρωες καὶ ἐφευ-νητὴς ἐφευνικοῦ χαρακτῆρος. Εἶναι ἀπλοῦς ἀγρότης καὶ λογικὸς λογοδιδάκτης κατάγεται ἀπὸ τὴν Τάχνης. Εἰς μόνα τὸ ἐφεύρεμα καὶ γενικὰ τὴν ἀπόδειξιν σχέσιν ἐδύνατο νὰ ἐπιδείξῃ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ